

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

ΗΣΙΟΔΟΥ ΠΟΙΗΜΑΤΑ. HESIODI CARMINA.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΑ.	APOLLONII ARGONAUTICA.
ΜΟΥΣΑΙΟΥ ΤΑ ΚΑΘ' ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.	MUSÆI CARMEN DE HERONE ET LEANDRO.
ΚΟΛΟΥΘΟΥ ΑΡΠΑΓΗ ΕΛΕΝΗΣ.	COLUTHI RAPTUS HELENÆ.
ΚΟΙΝΤΟΥ ΤΑ ΜΕΘ' ΟΜΗΡΟΝ.	QUINTI POSTHOMERICA.
ΤΡΥΦΙΟΔΩΡΟΥ ΑΛΩΣΙΣ ΙΑΙΟΥ.	TRYPHIODORI EXCIDIUM ILII.
ΤΖΕΤΖΟΥ ΠΡΟΟΜΗΡΙΚΑ, & Τ. Λ.	TZETZÆ ANTEHOMERICA, etc.

GRÆCE ET LATINE
CUM INDICIBUS NOMINUM ET RERUM
EDIDIT F. S. LEHRS.

ASII, PISANDRI, PANYASIDIS, CHOERILI, ANTIMACHI
FRAGMENTA CUM COMMENTARIIS ALIORUM ET SUIS ADJECIT
FRIDERICUS DÜBNER.

PARISIIS,
EDITORE AMBROSIO FIRMIN-DIDOT,
INSTITUTI FRANCIÆ TYPOGRAPHO,
VIA JACOB, 56.

M DCCC LXXVIII.

881.08

L 529h

1878

PRÆFATIO.

IN hoc septem poetarum corpore Hesiodo Apollonium ac Musæum subiunximus, ne reliquorum quatuor, qui de rebus Troicis sunt omnes, interrumpatur ordo. Critica, quam vocant, adhibita arte novas horum auctorum recensiones exhibendi fortasse ne facultas quidem fuisset, consilium certe non erat. Religiosi autem editoris esse putavimus, in usum suum convertere, si quid boni atque emendati virorum doctorum sive ingenio, sive studio nuper detectum invenerit. Quæ messis poetis nostris haud paucos reddidit fructus. Quo factum est, ut omnes, nisi forte Tzetzen excipere velis, permultis locis correcti, partim novam plane induti speciem, in lucem prodeant, plurimæque dici possint, quibus multæ, quas recepimus, lectiones explicentur, nonnullæ defendantur, excusentur non paucæ. Ne tamen modum, qui præfationi constitui solet, transeamus, de singulis mutationibus in editione nostra obviis fusius disserere supersedebimus, quas ne enumerare quidem licebit, nisi ubi id aut paucis absolvendum, aut sine magno lectorum nostrorum incommodo non evitandum iudicaverimus.

Gœttingianus HESIODI textus quinquaginta emendationes in Theogonia, viginti quinque in Scuto Herculis a nobis receptas egregiæ Hermannî recensionî (in opuscul. vol. VI, pag. 142 sqq.) debet. Quum de prisca Theogoniæ forma hodiernæque origine nihil constet (1), versus longioresve locos transponere, quomodo Hermannus hic illic faciendum docet, ausi non sumus, sed satis habuimus uncis includere, quæ, quo loco hodie leguntur, carminis tenorem interrumpunt, sive dispositionis hodierna antiquioris, sive variarum recensionum, sive interpolationum vestigia sint. Quod ad

(1) Mützellius, quem his in studiis totum esse viri docti non ighorant, in recensione libelli, in quo Sætbeerus quidam sua Gruppiique somnia de primigenia Theogoniæ specie publici juris fecit (Zinmerrn. ephemm. a. 1838, num. 10 sqq.), philologiæ hodiernæ vires difficultati huius quæstionis pares esse negat.

Scutum attinet, lectores ad egregiam Hermannii disputationem de triplici huius poematis recensione remittamus oportet. Carminis enim intellectui commodoque legentium male consultum fuisset, si nulla addita adnotatione textum dispositioni a viro doctissimo propositæ adaptare voluissemus (1). De tertii, quod superest, poematis Hesiodæi natura Lehrsii frater dilectus *Quæstionum epicarum* a. 1837 editarum dissertatione tertia novam exposuit sententiam, quæ, quamvis minus probata a nonnullis, maxime tamen idoneum harum rerum iudicem nacta est defensorem (2). In nostra editione singulas facile agnosces sententias, quas Lehrsii non nisi propter verborum quorundam similitudinem interpositas cum reliquo carmine vix cohærere demonstrat. Quæ idem interpolata esse iudicat, uncis inclusimus; quæ e variis recensionebus manasse vult, indicare non licuit. Multas lectiones in recensione textus Gœttingiani ab Hermanno commendatas in nostrum Operum et Dierum textum nova hac ratione dispositum introduci non potuisse apparet. Quod Hesiodi fragmentorum collectio tam aucta tamque emendata nunc in lucem prodit, id etiam Hermanno debetur, qui, postquam in recensione illa Gœttingianam collectionem castigavit multisque locis citatis locupletavit, triginta tria fragmenta addidit nova (I. I. pag. 266—271), quæ in editione nostra litera H. notavimus. Accedunt præterea complura, quæ quamquam in Lehmanni *de Hesiodi carminibus perditis particula* priori anno 1828 Berolini edita jam leguntur, a Gœttingio omissa sunt, triaque in Crameri anecdotis primum evulgata. Numeros Gœttingianæ collectionis sine ulla litera nostris apposuvimus, numeris collectionis Lehmanni litera L., collectionis Gaisfordi vel Dindorfii litera D. adscripta est. Fragmentum CXVII Hermannus in præfatione ad Eurip. Helen. pag. XVII correxit, ejusque emendationem recepimus, quamquam Hesiodum ita cecinisse nobis persuadere vix possumus.

In APOLLONIO a Wellaueri lectionibus nonnunquam recessimus. Ex iis, quas editionis Wellauerianæ criticus (ephemm. litt. r.

(1) Versum 144, qualem in una trium illarum recensioneum fuisse Hermannus vult, textui suo loco subiunximus.

(2) Hermannum, qui in Jahni annalibus philologiæ hunc librum atque illam præsertim dissertationem iudicavit. Aliud de eadem dissertatione iudicium in Zimmermanni ephemm. (a. 1836, pag. 1006 sqq.) sub calce recensioneis, quam Iulius Cæsar de illo Sætbeeri opusculo scripsit, nos legere meminimus.

Halenss. a. 1828, num. 305 seqq.) proposuit, has fere recepimus, e codicibus maximam partem haustas, paucas e conjectura: I. 61, ἀριστήων. 176, Ἰπερησίου. 372, πρῶρην. 672, ἐπιχνοάουσαι. 806, δορυκτήταις. 812, ἀτημελέως. 881, ταί. 893, ἄν τοι. 1120, ὀκριόεντι. 1161, καμάτω. 1176, κακά. II. 87, φυσιώωντες. 375, τρηχεῖα. 427, αἰζαντες. 504, χθονίης. III. 5, τοι. 15, μὲν γάρ. 173, τε. 198, ἀνά. 286, ἐπ'. 410 et 496, φυσιώωντες. 519, ἐπιχνοάοντας, quod non recipere cautius fortasse fuisset; 1009, δέ. 1195, εὐφεγγέως. 1265, ζοφεροῖο. 1331, ὀκριόεσσα. IV. 59, δολίγισιν. 202, δ' ἐνί. 271, προχοῆσι. 323, ἔπειτ' et punctum post versum 326; 652, ἐπίουροι. 690, ἐστ'. 800, εἰσόκε. 1103, ἐφ' Ἑλλάδι. 1212, εἰσόκε. 1260, ἀκηχεμένοις. 1324, μηδ' ἔτι. 1647, τῆς. 1711, τόσρα φαίνθη. Præterea I. 523, ἀρτύνεσθαι. 533, ὑποκλάσθη. 749, ἀμυνόμενοι. II. 28, οἶον. 573, ἔκραγε. 1180, γε et ἡδέ. III. 1374, ἐπ' ἦιον. 1384, γούων. 1396, ἀπὸ, scripsimus e coniectura Struvii, qui anno 1822 in libello scholastico præter has lectiones alias etiam emendationes Apollonii dedit, elegantes omnes, sed fortasse minus veras. Lib. IV. v. 290, τῇλ' Wellaueri coniectura est. Lib. III. 1393, Hermannī ἀρούρης recepimus, quamvis, quid poeta scripserit, haud facile divinaris, vulgata tamen sensu omnino carente. Multas mutationes leviores, ad orthographiam plerumque spectantes, enumerare super sedemus.

MUSÆUS Passowii maximam partem emendationum, quibus ornatus nunc editur, Wernickio debet, cuius coniecturas in commentario ad Tryphiodorum hic illic obvias recepimus has: v. 18 et 252, ἀμφοτέραις. v. 38, βασιλείαν. v. 58, χιονέης (e codd.) et παρειῆς. v. 210, ἐμοί τινα. v. 272, τὰδ' εἶπεν. v. 309, χειμερίαις. Eodem Wernickio suadente v. 53, ἀθανάτοισιν ἄγειν, et v. 118, θαρσαλέη, e codicibus dedimus. V. 81, ἐν Hermannī coniectura, v. 271, παρὰ κατὰ θεο eiusdem emendatio est e codicibus sumpta (vid. emendd. ad Coluth. v. 278, opuscc. vol. IV, pag. 223). V. 219 antiquam lectionem, εἰ ἐτέον δ' ἐθέλεις, restituimus (vid. Græfii *coniectanea in Musæum*, post Coluthum Schæferi, pag. 259).

COLUTHO post viri cl. Stanislai Iuliani editionem e Bekkeri recensione denuo impresso contigit ante hos undecim annos, ut Hermannus operam suam ei præstaret. Is elegantissimas huius poetæ emendationes anno 1828 edidit (repetitas in opuscc. vol. IV, pag. 205 seqq.), quarum multas in usum nostrum convertendas putavi

mus, neque tamen eas, quas sagax viri egregii ingenium excogitavit, quod antiqua lectio putida esset, nimis languida, minus elegans, etc. Alias etiam nonnullas coniecturas non recipiendas iudicavimus, ut v. 17, τοῖσι, quia ante hunc versum aliquid excidisse probabilius nobis videtur, quæ suspicio in his carminis centonibus facillime movetur. In iis, quæ Hermannus de v. 46 sqq. disputat, illud certe verum est, Lennepii εὐρέα ineptum esse, de reliquis vero, quæ addit, longe aliter sentimus. Si quid de nostro in textum introducere voluissemus, ὀξέα scripsissemus. Qui cum Hermanno in corrupta vulgata codicisque Mutinensis lectione vocem οὐδας agnoscere vult, is coniiciat poetam scripsisse οὐδας ἄχαμπτον aut ἄχαρπον. Spatiis illis, quæ inter duos versus passim vides, lacunas indicavimus in hoc poemate, verius dixeris, in his poematis fragmentis non raras.

Quinti textum plane novum lectoribus nostris tradimus. Quamquam hic poeta alterum Rhodomannum frustra adhuc expectabat, novaque editione, quam Spitznerum et Kœchlyum coniunctis viribus parare accipimus, magnopere indiget, tamen triginta duobus his annis post Tychsenii editionem magna moles emendationum Quinti hic illic dispersarum accumulata est, in quibus non pauca invenies, quæ Rhodomannus, adeo Pauwius recte viderat, Tychsenius neglexit. Ecce subsidia, quibus instructi Posthomerorum textum recensuimus. Multa egregia in Hermanni Orphicis insunt, nonnulla utilia in Wernickii commentario ad Tryphiodorum, multa bona in Spitzneri observationibus in Quintum ad calcem libri, quem *de versu Græcorum heroico* scripsit, anno 1816 editis. Eiusdem auctoris *observationum in Quinti Posthomericæ* particula prima et altera Vitebergæ a. 1815 prodierunt, tertia anno 1837 in Zimmermanni ephemeridibus (num. 143 sqq., pag. 1161 sqq.) (1), postquam Bonitii *symbolæ criticæ in Quintum Smyrnam* ibidem anno 1836 publici juris factæ sunt. Struvius in compluribus libellorum scholarum, quos inter annum 1817 et 1822 Regimontii edidit, egregias Quinti emendationes proposuit (2). Glasewaldi *coniectanea* in poe-

(1) Spitznerus omnes, quas de Quinto scripsit, observationes in uno volumine coniunctas nuperrime edidit.

(2) Quo rariora hæc Struvii opuscula sunt paratuque difficiliora, eo maiores gratias lectores nostri habebunt viro clarissimo et humanissimo *de Sinner*, qui e bibliotheca, quam habet opulentam atque exquisitam, integram illorum collectionem nobiscum communicavit.

Iam nostrum anno 1817 Vitebergæ evulgata non vidimus. Quum tamen ab aliis interdum laudentur, nihil eorum, quæ bona insunt, nos fugisse putamus. Lehrsius, a quo pauci Quinti loci in *quæstionibus epicis* emendati sunt, magnum numerum emendationum per literas nobiscum communicavit, cuius benevolentiae verbis nostris lectorumque nostrorum gratias amantissimo fratri agimus. Idem nos monuit, poetæ nostri libros Eustathio auctore (ad Iliad. pag. 4) Λόγους esse inscribendos. Novissimum idque optimum subsidium ad emendandum Quintum Kœchlyus nuper suppeditavit, qui codice Monacensi denuo collato *Emendationes et adnotationes in Quintum Smyrnæum* in actorum Societatis Græcæ, quæ Lipsiæ floret, Vol. II. Fasc. I. anno præterito in lucem emisit. Nisi hic fasciculus sero ad nos pervenisset, prior Posthomericorum pars bonis nonnullis lectionibus fuisset locupletata, quas recipere non amplius licitum erat. Iam nostræ editionis lectiones a textu Tychsenii recedentes hic subiungimus, prætermissa permagna copia correctionum minoris momenti ad accentus, ad orthographiam atque interpunctionem pertinentium. Legitur enim

IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :	IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
L. I. v. 2. κέκυθε	κεκεύθει	v. 426. τῇ	τῆς
v. 11. ὑπαί	ὑπὸ	v. 434. ἐπ'	ὑπ'
v. 22. ἐδν	ἐδόν	v. 443. αὖ	αὐθ'
v. 32. νυ	τιν'	v. 448. κεῖναι	κεῖνη
v. 39. ὑπαί	ὑπὸ	v. 457. ἐξαρχῆς	ἐξ ἀρχῆς
v. 44. κυανῶπις	κυανῶπις	v. 468. ἐπεντύνεσθε	ἐπεντύνεσθαι
v. 58. ἐρατεινόν,	ἐρατεινόν	et ἐντοσθι	ἐντοσθε
v. 60. ὑπαχλύνη	ὑπηχλύνη	v. 490. κέδασσεν	κέκασσεν
v. 99. τοῖα	τοῖον	v. 492. κέκλιτο	κεκύλιστο
v. 136. ἐν	ἐνι	v. 504. ἀρραδίησι	ἐγγεῖρησι
v. 147. ἔθετ'	ἔλετ'	v. 505. Λαομέδοντος	λαὸν ἐλόντες
v. 159. βουπλήγῃ, τὸν	βουπλήγῃ, δν	v. 529. Δῆϊχον, ἡδὲ	Δῆϊτοχον τ' ἰδ'
v. 166. ἀάσχετα	ἀάσχετον	v. 542. θορεῖ	θόρη
v. 167. τε, τὸν	θ', δν	v. 558. ἵκεσθε	ἵκεσθον
v. 168. κιούσα	κιούση	v. 563. Ἦ. μέγα τοι δ'	Ἦ μέγα· τοι δ'
v. 179. Ἦ δ' οἴη	Οἴη δ' ἦ	v. 575. ἐπέεσιν	ἐπέεσσιν
v. 190-200. θεῆσιν· Ἐκπά-	θεῆσιν Ἐκπάγλως, ἦ	v. 583. ἔτλης	ἐτρης
γλως δ' ἦ σείο, θεοῦ	σεῖο θεουδέος ἐστὶ γενέ-	v. 596. μελέεσιν	μελέεσσιν
γένος, ἐστὶ γενέθλης·	θλης·	v. 598. δῶσαν	δῶσαν
v. 217. λαβόντες	βαλόντες	v. 613. ὑπαί	ὑπὲρ
v. 246. ἐν	ἐνι	v. 615. ἦδ'	ἦ
v. 254. Θερμώδουσαν	Θερμώδοσαν	v. 673. τετρυγμένοι, αἰψά γε	τετρυμένοι αἰψα
v. 259. ὀκρυόεντι	ὀκρίοντι (1)	v. 677. αἰκτυπέοντι	ἐπικτυπέοντι
v. 286. πολυγνάμπτησιν	πολυγνάμπτοισιν	v. 715. ἀθανάτοιο	ἀκαμάτοιο
v. 287. ἐν	ἐνι	v. 723. ἦχαγε	ἦπαφε
v. 308. κυδοιμός	Κυδοιμός	v. 724. οὔνεκα	εἵνεκα
v. 310. θανάτοιο	Θανάτοιο	v. 727. μέμβλετο	μέμβλεται
v. 326. οἱ	ὡς	v. 752. ὅπη	ἐπει
v. 341. μιν	οἱ (2)	v. 753. θέμις ἐτ' ἄτη	Θέμις ἐτ' Ἄτη
v. 370.	in uncis.	v. 759. προπάροιθεν	τοπάροιθεν

(1) Ad v. 256 Struvius: « Perpetuus, inquit, poetarum usus postulare videtur δοπ. » Quod a nostra mutatione τῇν ὁμοῦ scribendum Lehrsius vidit. Conf. IX, 259, ubi Kœchlyus vulgatam (δόρυ) defendit.

(2) Lehrsius vult μετ'. Idem ad v. 336: « βίην, fortasse λίην. »

IN TYCHSENII EDITIONE :		IN EDITIONE NOSTRA :		IN TYCHSENII EDITIONE :		IN EDITIONE NOSTRA :	
	v. 761. ἐξεφάνθη		ἐξεφάνθην		v. 440. ἐπιστάμενος		ἐπισταμένως
	v. 793. μένος μέγα		μέγα σθένος (1)		v. 443. ἐπεσσυμένως		ἐπεσσυμένῳ
L. II. v. 6.	σκοπιάσκον		σκοπιάζον		v. 452. αὐτῇ σὺν φήμῃ		αὐτῇ κεν φήμῃ
	v. 30. πω		που		εἰ μεγάθυμον		τάχα θυμόν
	v. 48. ὄρνυτ'		ὠρνυτ'		v. 457. περιώσιος		περιώσιον
	v. 55. ἢ μὲν		ἤ μὲν		v. 464. ὄφελέν με		ὄφελόν με
	v. 59. ἐνὶ		μετὰ		v. 467. ἀγανούς τε		γεραρούς τε
	v. 61. ὄφελεν, καὶ		ὄφελον καὶ		v. 469. δ' ἔθηκεν		δὲ θῆκεν
	v. 80. μαρναμένῳ		παρφαμένῳ		v. 480. πένθος		θυμόν
	v. 127. Μέμνων		Μέμνον		v. 481. λευγαλέον· τό με εἶδε		πένθος λευγαλέον· τό
	v. 163. τάχα		τοῖς		v. 502. ἀνάχηςας		ἀπάφηςας
	v. 165. ἐν		ἐνὶ		v. 526. ὁ		ὅγ'
	v. 169. ὀχέεσφι		ὀχέεσσι		v. 538. οἶον, ὅτ'		οἶόν τ'
	v. 174. κεν		καὶ		v. 614. ὄν		τόν
	v. 187. ὕστερος		ὑστατος		v. 619. ἄλλοτε		ἀλλ' ὅτε
	v. 196. ἅπαν' οἱ		πᾶν· τοῖ		v. 661. θοῇν		θεᾶν
	v. 200. ἔσαν εἰ ἀγυῖα		ἴσαν εἰ ἀγυῖα		v. 665. Ἀλλ' ὅτε		Καὶ τότε
	v. 224. θηγόμεν' εἰ πάρος		θεινόμεν' εἰ πυρὸς		v. 714. εὐ πνείοντες		εὐπνείοντες
	v. 232. βαρὺ		βαθὺ		v. 716. δ' ἐγίγνετο		δὲ γίγνετο
	v. 233. οἱ γ'		οἱ γ'		v. 783. τὰ μὲν		τά τε
	v. 289. γὰρ		δὲ		L. IV. v. 6. σχεδὸν		πέδον
	v. 300. ἔτι ἐλθέμεν		ἔτ' ἐπελθέμεν		v. 17. αὖ		αὖθ'
	v. 314. μόγου		μόθου		v. 22. ἦ		τοῦ
	v. 320. Μέμνων		Μέμνον		v. 27. ἐπέδρακεν		ἐσέδρακεν
	v. 339. τοῖ		οἱ		v. 33. αὖ		αὖτ'
	v. 361. μοῖρα		Μοῖρα		v. 46. δ' ἐγήθειον		δὲ γήθειον
	v. 421. προφερεστέρα		προφερεστέρη (2)		v. 70. δῆτ'		δοῖτ'
	v. 446. βεβλημένους		βεβλημένον		v. 93. ῥέδαται		ἔλδεταί (4)
	v. 495. ὑπέδραχεν		ἐπέδραχεν		v. 146. ὅσσ'		ὥς δ'
	v. 520. ἢ μὲν εἰ ἢ δ'		ἤ μὲν εἰ ἢ δ'		v. 168. ἔσσυτο		ἵστατο
	v. 543. ἄορ		αἶμα		v. 185. οἶδε		δοιοῖ
	v. 546. ἐπεσμαράγησε		ὑπεσμαράγησε		v. 249. δένδρ'		δένδρε'
	v. 602. θέρους		θέρους		v. 265. ἐν		ἐνὶ
	v. 618. οὐτ' ἄρ' εἰ ὀπίσαστο		οὐ γὰρ εἰ ὀπίσαστο		v. 277. γ' ἐτέρπετο		τε τέρπετο
	v. 665. ῥὰ Πηλιάδες		μὲν ἄρ' Ἡλιάδες		v. 311. κρατερώτερος		κρατερώτατος
	v. 666. ὥϊξε		ῥῖξε.		v. 326. ἐνεγγυς		ἐγγυς
L. III. v. 28. δ' ἔθηκε			δὲ θῆκε		v. 364. ῥῆλασε		ὀκλασε
	v. 49. ῥακαχες		ῥαφαχες		v. 383. Ἰάσονος		Ἰήσονος
	v. 57. ἐ		οἱ		v. 396. ἀμφιτετρυμμένα		αἶψα τεθρυμμένα (5)
	v. 58. οὐδ'		οὐτ'		v. 400. προπάροιθε		τοπάροιθε
	v. 65. ὑπὲρ		ὑπὲκ		v. 416. ἐπαλγύνεσκε		ἔτ' ἀλγύνεσκε
	v. 69. τλήτω		στήτω		v. 420-421. ἀπόνητο, ἀγλάν·		ἀπόνητο· ἄχνοον —
	v. 70. τοῖ		οἱ		v. 441. θέρους εὐθαλπέος		θέρους εὐθαλπέος
	v. 94. οἱ δὲ		ἡδὲ		v. 445. μὲν		μιν
	v. 114. σχέτλιοι		σχέτλιοι		v. 487. ἔλευσσαν		ἐνευσαν
	v. 159. ῥιπτε γαῖης		ῥιπτε, βαιὸν		v. 488. ἰδμοι, πυγμαχίης		ἰδμοι, παμμαχίης
	v. 169. τίσεσθ'		τίσετ' ἄρ' (3)		v. 522. ἐκθορον·		ἐκθορον·
	v. 184. ἐ		οἱ		v. 559. ἐν		ἐνὶ
	v. 190. ἀρήγετε		ἀρήγοιτ'		L. V. v. 14. ἀμφιτέτυκτο		ἀμφιτέτυκτο
	v. 210. πόλιν εἰ εἰρύσαντες		πόλιν εἰ εἰρύσωμεν		v. 35. θανάτου		θανάτου
	v. 222. τε		ῥά θ'		v. 36. ὑσμῖναι		Ἰσμίνας
	v. 225. ὑπαὶ		ὑπὸ		v. 72. μειδιῶσ'		μειδιῶων
	v. 295. δῆ		δῆτ'		v. 125. κ'		τ'
	v. 304. ναιετάασκεν		ναιετάασκεν		v. 126. νύ κεν		νῦν
	v. 319. ἀπαῖ		ἀπὸ		v. 127. μετεύαδεν		μέγ' εὐαδεν
	v. 340. ἐμπνέοντα		ἀμπνέοντα		v. 134. Ἰδομένη· αὐτόν,		Ἰδομένηα κλυτὸν,
	v. 379. οἷ		οἷ γ'		v. 145. δῶη		δῶη
	v. 386. εὐτε		ἔστε		v. 169. ἀνέρα, ὄντινα τῶνδε		ὄντινα κεν τῶνδ' ἄνδρα
	v. 409. τ' αὖ		δ' αὖτ'		v. 176. ἐρατεινήν·		ἀλεγεινήν·

(1) V. 792 Struvius συγχεῖσθαι coniecit pro συγγεῖσθαι.

(2) V. 391 οἱ pro altero μοι scribendum esse coniecit.

(3) Olim τίσετε, Hermannus voluit τίσαιτ'. Suamne lectionem Tychsenius sine codice e iudicio suo, an e codice hauerit sine iudicio, nescimus.

(4) Spitzneri emendatio. Struvius et Bonitius maluerunt φρεσὶ μῆδεταί, Lehrsio κῆδεταί in mentem venit. Mox v. 168 ἵστατο Lobeckii coniectura est ad Aiace p. 156.

(5) Struvius, cui haec emendatio debetur, αἶψα dubium esse ipse confitetur, Lehrsio αὖθι fortasse scribendum coniecit.

IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :	IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
v. 212. ἔχεις	ἔχεις	v. 250. καρήπατα δ'	κάρη δέ οἱ
v. 216. μ' ὑπόεικε	μοι ὑπείκε	v. 258. ἀλλοθεν	ἀλλυδίς
v. 240. οὔτιδανόν et ἀργαλέον	ταρβαλέον οὔτιδανόν	v. 283. αὖ	αὖθ'
v. 249. ζεύγλης	ζεύγλης	v. 298. ἔωλπεν	ἐολπεν (1)
v. 256. εὐσθενέα	εὐσθενέος	v. 317. Πολυδάμαντα	Πουλυδάμαντα
v. 281. μητιόνωντο	μητιόνωνται	v. 329. αὐτῶν ἦδ'	αὐτῶν τ' ἦδ'
v. 299. καταβοσκομένοισιν	κάτα βοσκομένοισιν	v. 384. τῷ δ' ἄρ' ἐπ'	τῷ δ' ἄρ' ἐπ'
v. 354. ἀλλά γ'	ἀλλ' ἄρ'	v. 388. σχέτλιε ,	σχέτλιος ,
v. 359. ὥς	ὥς	v. 392. ὅς	ὅ
v. 362. ὄρεξεν	ἐρεξεν	v. 418. ἔτι ἔλπη	ἔτ' ἐελπη
v. 386. ἦδὲ	ἦε	v. 457. τετυγμένα	τετυμμένα
v. 388. βίη	βίη	v. 474. δ' ἐκεῖνο	δὲ ἐκεῖνο
v. 393. ὑπέδραχε	ἐπέδραχε	v. 485. τεταγμένη	τεταμμένη
v. 394. ὑπετρομέεσκον	ὑποτρομέεσκον	v. 500. δὴ τότε γ'	δὴ ῥα τότε
v. 399. ἐπει	ὅτι	v. 526. ἐμπνέοντα	ἀμπνέοντα
v. 422. ἦκαχε	ἦπαχε	v. 532. ἦδὲ	ἦε
v. 435. ὑποπτώσσουσι	ὑποπτώσσωσι	v. 533. ἀολλίσσας	ἀολλίσσας
v. 436. δτ'	ὁ δ'	v. 544. ἀρίδης	αἰδής
v. 444. κύων	κύων	v. 580. Ἐχέμμουνα δηϊοτῆτι	ἑλὼν ἀνά δηϊοτῆτα
v. 457. χόλον	δόλον	v. 592.	in uncis.
v. 460. ἐπιθήμεναι ,	ἐτι βήμεναι ,	v. 602. ἐπεσσύμενος	ἐπισπόμενος
v. 469. χεῖρες	χερσίν	v. 604. ἐνα	ἐνὶ
v. 470. δέ κεν	δὲ καὶ	v. 631. Μόνυσον	Μόνυσον
v. 492. ὀδυρομένοις et οἶον	ὀδυρομένων et οἶαν	L.VII. v. 28. ὑπὸ	ὑπαὶ
v. 509. ἐβλάβην	ἐβλάβη	v. 38. πόνου	γόου
v. 517. ὄφρα με	ὄφρ' ἐμὲ	v. 57. ἔξεν	ἐξέρεεν
v. 523. ἀπάντων	ἀνασσαν	v. 65. τεθνεότες	τεθνεώτες
v. 524. ἀνασσαν ἔμεν, ὄσσων	ἀπάντων ἔμμεν, ὄσων	v. 71. θεῶν ἐν	θεῆς ἐνὶ
v. 550. νῦν μὲν	μὲν μοι	v. 77. πνοιῇ	πνοίης
v. 554. ἀνδρέσιν	ἀνδράσι οἱ	v. 78-79.	lacuna. (2)
v. 555. ἐπ'	ἐν	v. 79. οὗτοι et ἄλλος	οὔτι et σχολιὸς
v. 563. θεῇν,	θεάν,	v. 137. φάραγγας	φάραγγος
v. 587. καὶ	οἱ	v. 163. μίην	μίαν
v. 611. ἀμφιγάνωσιν	ἀμφιγάνωσιν	v. 175. προπάροιθε	τοπάροιθε
v. 619. περὶ διντήσαντο	περινήσαντο	v. 196. τεύχεα	τεύχεσι
v. 622. καὶ	οἱ	v. 247. ἀτροπος et μοῖρα ,	Ἄτροπος et Μοῖρα, (3)
v. 649. πολυκμήτος	πολυκμήτου	v. 248. ὑπέκλασε	ὑπέτμαγε
L.VI. v. 35. ἐκ	ὑπέκ	v. 254. ὄρνυτο	ὠρνυτο
v. 54. ἀνέρας, ἦδ' ἵππους,	αὐτοῖς ἦδ' ἵπποις,	v. 261. πυμάτων	μυγάτων
v. 81. κεν	καὶ	v. 264. ὑπ' ἀργαλέης ὑσμίνης,	κατ' ἀργαλέας ὑσμίνας,
v. 99. βαλόντες,	βάλλοντο,	v. 285. οὔνεκα	τοῦνεκα
v. 114. ἀποσκοπίαζον	ἀπὸ σκοπίαζον	v. 290. οὔνεκ'	εἵνεκ'
v. 126. ἥμενοι	ἥμεροι	v. 299-300.	lacuna. (4)
v. 131. ἐσπετο	ἐπλετο	v. 340. μεγάλας	ἀταλάς
v. 145. καθ'	καὶ	v. 348. λαοῦ	ἄλλοι
v. 149. ἤρετο	εἶρετο	v. 372. ἄρ'	ἀν'
v. 151. ἐνθ' ἄρα	ἐνθάδ' ἄρ'	v. 381. φέρων, καὶ ὄσ'	φέρων κλέος (5)
v. 183. ἠύχοντο	εὐχοντο	v. 395. πολυῤῥοβόιοιο	πολυῤῥοβόιοιο
v. 194. ἴσαν	ῥύσαν	v. 426. δὲ	δὴ
v. 209. ἐπὶ	ὑπὸ	v. 436. νεῶς	νεός
v. 214. μὲν	ῥα	v. 488. ἦ μὲν	ἦ μὲν
v. 224. ἐτίνυτο	ἐσίνετο	v. 475. μὲν ἐπέπλετε	σφίσιν ἐπλετο
v. 225. χρυσοῖο	χρυσέοιο	v. 483. τε ἰδὲ	τ' ἦδὲ
v. 227. Στυμφαλίδες	Στυμφηλίδες,	v. 485. αἰψ'	ἄψ
v. 247. ὑπὸ	ἐπὶ	v. 498. ὀκρυόεσσαν	ὀκρίδεσσαν
		v. 510. ἀνδρῶν,	αὐτῶν

(1) Idem mendum sæpius nobis tollendum erat, ut v. 21; VII, v. 692, etc.

(2) Lacunæ, quas in nostrum textum introduximus novas, solo spatio, quas Tychsenii editio iam habuit, asteriscis notantur.

(3) V. 224, quem Tychsenius primus exhibuit, παρατεκτῆναισθαι vix recte habet. Coniicimus poetam scripsisse προ-
-ῖραιθε τανύσσαι vel τιταίνειν vel τιτῆναι.

(4) Quam lacunam ex Homeri Od. λ. 129 facile explendam Lohrsius vidit.

(5) Spitznerus χάριν voluit. Nos Lobeckii emendationem recepimus, nihil dubitantes, quin epici poetæ, qui ὀπάζειν
κλέος, κύδος φέρειν et κύδος ὀπάζειν (conf. noster XII, 252, 265, 273) dicebant, φέρειν κλέος dicere potuerint.

IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :	IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
v. 532. ἀήρ·	αἰθήρ·	v. 301. ἐπέπνευσεν	ἐνέπνευσεν
v. 547. καταχῆει περὶ πέτρῃ,	καταχῆει περὶ πέτρῃ,	v. 311. ἐρυμνῇ	ἐρεμνῇ
v. 549. βήμεναι	δύμεναι	v. 324. ἐπιτέρπετο	ἐπετέρπετο
v. 584. δῖον,	δεῖος,	v. 330. ἡγαθέοισιν ἐπέφρα- σεν	ἡ ῥα θεοῖσιν ἐπεφρά- σαι·
v. 640. κῦσεν	κύσσειν	v. 336. οἱ	τοὶ
v. 650. φήσασκεν et ἔμμεν,	φαίης κεν et εἶναι	v. 376. οὔνεκ' οἱ ἔλκος ἔμελ- λεν et ἰκέσθαι,	οὔνεκά οἱ μελανέλκος et ἵκανε, (3)
v. 653. ἄρ	ἄρα	v. 382. ὑπὸ βρωθέντα θαλάσ- σης·	ὑποβρωθέντα θαλάσση·
v. 656. κέκευθε	κεκεύθει	v. 384. ἀπὸ στυγελοῖο,	ἀπο, στυγελοῖς —
L.VIII.v. 4. περὶ	ποτὶ	v. 392. παρεκείτο γε	παρεκέκλιτο
v. 11. μαψιδίῃ	μαψιδίῃ	v. 409. ἤροντ'·	εἶροντ'·
v. 41-42.	lacuna.	v. 420. μέγα	μάλα
v. 48. δῆ	δὲ	v. 467. ἀμφὶς ἔχρισαν	ἀμφὶ ἔχρισαν
v. 79. ναιετάασκε	ναιετάασκε	v. 469. οἱ	τοὶ
v. 99. Ἐνδ'	Ἐν δ'	v. 496. a Rhodomanno in- ventus.	lacuna.
v. 103. ναιετάασκε	ναιετάασκε	v. 501. ἄλλῃ·	ἄλλῃ·
v. 137. δὲ	δὲ ἔ	v. 502. αἶσαν,	αἶσῃ,
v. 157. ἀκρονύχων	ἄκρον ὕδωρ	v. 519. εἶπου τις	τῶν εἰ τις
v. 235. ὀχέεσσι	ὀχέεσσι	v. 520. πέλεται νόος ἀνδρά- σιν ἐσθλοῖς,	νόος ἀνδράσι γίνεται ἐσθλοῖς,
v. 303. ὃς τε πάροιθεν	ὃς τοπάροιθεν	L. X. v. 30. ἀλλὰ γ'	ἀλλ'
v. 304. ναιετάασκε	ναιετάασκε	et ἀλευομένους	μέγ' ἀλευομένους
v. 305. ἔδρακεν αἶαν.	ἔδρακε γαῖαν.	v. 32. τίτι	ἐπὶ
v. 332. περιβρίψῃ	περιβρίψῃ	v. 42. τοι et κἀκείνῳ	κεν et καὶ κείνῳ
v. 333. θάπτον	τυτθῇ	v. 54. ὤμοις	ὤμους
v. 337. Τρῶας et ἄλλους	Τρῶσιν et ἄλλον (1)	v. 64. ὀτρύνοντες	ἀρτύνοντες
v. 338. λαὸν ἐπαΐσσοντας·	λαοὺ ἐπαΐσσοντας·	v. 66. ὥς που	ὥς ἢ
v. 339-340.	lacuna.	v. 67. εἶαρος	χείματος
v. 345. ἔδαισε·	ἔσεισε· (2)	v. 68-69. — φύει, ἡδ' ὥστε	— χέει, ἡ ὥς ὅτ' ἀν' ἄχα- —
v. 377. ἄρα	ἄραρ	δι' ἀχαλῆς φυλόχοιο Πύρ	λέην φυλόχον πύρ Αἰθό- —
v. 378. τεύχεσσι	τείχεσσι	βρέμει αἰθόμενον, ἡδ' ὥς—	μενον βρομέει, ἡ ὥς—
v. 381. νεφέεσσι	νεφάδεσσι	v. 73. ἄλλον	ἄλλῳ
v. 400. οἱ ἤθελε θυμὸς ἀμύνειν	ἀμύνειν ἤθελε θυμῷ	v. 81. Ὑἷαλον, εὐγλώχινι	Ἵλλον, εὐγλώχινι
v. 412. ἐτέρωθεν	ἐτέρωσε	v. 87. Χέδιόν τε,	Σχέδιόν τε,
v. 436. ἐν	ἐνὶ	v. 89. Γαληνόν,	Γαληνόν,
v. 438. κραδίῃ	κραδίῃ	v. 91. ἅμα πῖονι	ἅμ' ἀπείρον·
v. 459. πάντας et ἐπαῖ	παντ' et ἐπειῇ	v. 126. ναιετάασκεν	ναιετάασκεν
v. 484. ἀνέμβατον	ἀνάμβατον	v. 131. πονέουσιν	περ ἐοῦσαν (4)
L.IX.v. 2. ἀπείριτος	ἀπείριτον	v. 132. δ' ἄρ'	γάρ
v. 55. οὐδὲ σ' ἐγὼ περ	οὔτε σ' ἐγώ γε	v. 135. κείνο δ' ἴησι	εἰ δ' ἐπίησθα,
v. 81. αὐτὸν	αὐτοῦ	v. 136. ἱκῆται,	ἱκῆαι,
v. 83. ὀλέσση·	ἐλάσση·	v. 139. καὶ μιν ἀεὶ σπαίρου- σαν	καὶ ῥα μιν ἀσπαίρου- σαν (5)
v. 88. μοῦνος	μοῦνον	v. 143. Φύλαϊς εὐζωνος	Φύλλις εὐζωνος
v. 110. ἐντύναντο	ἐντύνοντο	v. 155. ἀνευ	ἀνευθ'
v. 114. παρανήγε	παρενήγε	v. 172. πέτρης,	πέτρης,
v. 119. αὐτοῦ.	αὐτοῦ.	v. 194. ὥς ἔτεδ' οὐ καύσαιτο,	ὥς ἔτεδ' οὐ, κεκέδατο
v. 132. μή	μήγῃ	μέγας	μέλας
v. 134. ἔγχει	ἔγχεσι	v. 241. ἔτ' ἐμίμνε	ἔτι μίμνε
v. 160. ὑπέρχετο·	ὑπώχετο·	v. 250. ἐννεσίη	ἐννεσίης
v. 195. αὐθις	αἰὲν	v. 276. βεβλημένους	βεβλημένους
v. 241. ἐτέρωθε	ἐτέρωθε		
v. 259. δόρυ	δορὶ		
v. 260. ἤερα	omissum,		
et τοῖον φάτο μῦθον·	ποτὶ τοῖον μῦθον εἶπεν.		
v. 298. δὲ βοήσας	δ' ἐβόησε		
v. 299. Τρῶεσσι	Τρῶσιν δὲ		

(1) Lehrsium ad hunc versum : « ἐτίοντο, fortasse εἰόντο. » Conf. VI, 224.

(2) Egregiam hanc coniecturam vir cl. C. Lachmannus communicavit cum Lehrsio, amico suo, qui ipse coniecerat ἔδρασε.

(3) Ad v. 347 Lehrsium : « ἀπαναίνεται fortasse ἀγριαίνεται. »

(4) Orellius in epistolis philologicis (pag. 407) præter hanc emendationem tres alias (X, 105; XII; 580; XIII, 159) proposuit, quas recepimus. — Quum in nonnullis codicibus huius versus lacuna verbo ἐτέρπετο expleatur, ea-que, quæ sequuntur, cum præcedentibus vix cohæreant, cui malo Kœchlyi coniectura non medetur, plura excidisse suspicamur poetamque huiusmodi aliquid scripsisse :

ἀθανάτην περ ἐοῦσαν· ἐταίρετο δ' ἄρ' φίλον ἦτορ,
πρὶν κείνῳ φιλότῳ μιγήμεναι, ἥς ἔτι νῦν περ
εὐνῆς σῆμα κ. τ. λ.

(5) Kœchlyi coniectura. Lehrsium voluit μένει σπαίρουσαν vel μένει ἀσπαίρουσαν.

IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :	IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
v. 277. νούσῃ, καὶ	νούσῃ τε καὶ	v. 99. κάρτεος	θάρσεος
v. 309. μεγάροισι, μεγ' ἀ- σπετα	μεγάροισιν ἀάσπετα	v. 103. ἡ Διδὸς	ἐκ Διδὸς
v. 357. ἐμπροσθεν et ἐμβεβα- υίας	ἐντοσθεν et ἐμβεβαυίας	v. 106. γένος ἀμφιλιποῦσα,	Ἰδος αἰπὺ λιποῦσα
v. 379. προπάροιθεν	τοπάροιθεν	v. 111. ἐνδοθι	ἀγχόθι
v. 398. με ἄσπετον	μ' ἄσπετον	v. 124. ἐς	ἀν'
v. 405. ἐδάμασσα	ἔδαμ' αἶσα	v. 127. δεύοντο	δεύοντ' ἐκ
v. 406. οὐ γοῶσα	οὔτι γοῶσα	v. 135. ὀκρυόεντι	ὀκριόεντι
et τόσσον, ὅσον	τόσσον, ὅσσον ἄρ'	v. 164. ἐπὶ	ποτὶ
v. 408. κείνη	κεῖνον	v. 176. ὑπεσμαράγησε	ἐπεσμαράγησε
v. 409 et 410. ἡδὲ	αἱ δὲ	v. 186. οὐδεος	οὔρεος
v. 413. κώκυσεν,	κώκυσ',	v. 188. περὶ	ἀμψ'
v. 428. ὄφελόν ποτε	ὄφελον τότε	v. 198. ἐν	ἐκ
v. 431. ἡώς	αἰών	v. 209. ἡμέας	ὑμέας
v. 435. εὐπέπλους	εὐπέπλους	v. 212. γαίη ἀπειρεσίη	γαίη ἀπειρεσίη
v. 459. μακρὸν πέρι κωκύε- σκον.	μόρον περικωκύεσκον.	et ἄμμιν	ὑμμιν
v. 465. βοήσατο	γοήσατο	v. 220. νῦν et ἀκρίτόμυθοι,	κλυτοὶ et ὀδριμόθυμοι,
L. XI. v. 6. ἡδὲ	οἱ δὲ	v. 221. τι	κε
v. 9. ἱκελοι	εἰκελοι	v. 236. μίμνετε	μίμνειν
v. 23. δὴ	δῖ	v. 257. τοι	που
v. 25. ἀνίη	ἀνίης	v. 258. πολέμου	πολέμοιο
v. 56. ἐς δορί	ἀορι	v. 260. αὖ	αὖθ'
v. 59. ἅμα πέπτατο	ἅμ' ἀπέπτατο	v. 275. Νέστωρ	Νέστορ
v. 63. αἰνόν	αἰνοῦ	v. 277. τις	τοι
v. 66. ἐπὶ	τότε	v. 284. μιν	τόν
v. 103. τῷ	τοῦ	v. 301. δ' ὑπ' Ἀρηί	κεν ὑπ' Ἀρει
v. 123. ὑπαί	ὑπὸ	v. 313. οὔρεϊ οὔτε	οὔρεϊ τ' οὔτε
v. 136. ῥοῆς	ῥοῆς	v. 315. δ' ὁ	δὲ
v. 161. δ' ἄρ' λαίνετο	δ' λαίνετο	v. 323. Ἀντίμαχος	Ἀμφίλοχος
v. 173. ἐσσυμένως	ἐσσυμένους	v. 331. ἢ μὲν	ἤμὲν
v. 194. λείπεν et κραταιήν	λίπεν et κρεμαστήν,	v. 333. αὖ	εὔ
v. 195. ἐμπεφυῖαν	ἐκπεφυῖαν	v. 343. ἔργῳ et ἀνακτας	ἔργον et ἀνακτες
et εὐγνάμπτοισι χα- λινοῖς,	εὐγνάμπτοιο χαλινοῦ,	v. 394. γινῶναι	γινώμεναι
v. 208. οὐς, ἄμοτον	οὐς τ' ἄμοτον	v. 410. εἶβεν	εἴβεται
v. 209. τύψῃ ὑπαί	τύψεν ὑπὸ	v. 414. θεή· λευκαὶ δὲ	θεά· γλαυκαὶ δ' ἄρ'
v. 219. ἀγε θεσθ'	ἄξεσθ'	v. 430. περιστενάχουσι	περιστενάχοντο
v. 249. ἀπροτίσπον ὀμίχλην	ἀπροτίσπος ὀμίχλη	v. 445. τῷ	τοῖ
v. 251. ἔλοντο	ἔλαιντο	v. 453. κικλήσκουσιν,	ἐπικλείουσιν,
v. 284. ἐπ'	ἄρ'	v. 461. ἔξαν	ἔξον
v. 286. μετ'	μέγ' \	v. 467. ἐνθα	ἐν δὲ
v. 324. αὐτεον.	αὐτευν.	v. 476. δς	ὄγ'
v. 360. ἐντύναντο	ἐντύναντο	v. 484. καὶ ἐπὶ	ἢ ἐπὶ
v. 361. μίη—ἄρμη.	μίη—ἄρμη.	v. 488. ἀφραδίη	ἐν κραδίη (2)
v. 365. τοῖαι Ἀργείων	τοῖαι ἄρ' Ἀργείων	v. 495. λυγρὸν	λυγρῷ
v. 367. ἀρηράμεναι	ἀρηράμενοι	v. 496. ἐπὶ	περὶ
v. 372. βελέμνοις,	βοείαις,	v. 515. ἀχλὺς ἄρ' ἀμπεκάλυψε	ἀχλὺς ἀμπεκάλυψε
v. 379. δρόμος et δ'	βρόμος et θ'	v. 528. ἦεν,	αἰέν,
v. 432. πόληος, ἐὼν	πόληος ἐῆς, (1)	v. 544. ἄρα	ἅμα
v. 450. ἐπιθήσατο	ἐπεθήσατο	v. 545. χαίρετε	χαίρετ' ἄρ'
v. 472. συνηλλοίωτο	συνηλοῖητο	v. 559. πού	γάρ
v. 495. καὶ	σὺν	v. 564. οὐνεκά σφιν μέγα	οὐνεκ' ἄρα σφίσι
L. XII. v. 30. πάντα	πάντες	v. 580. οὔρεσι καγχαλόωσα	οὔρεσιν ἀσχαλόωσα
v. 31. ἐν κλισίῃς	δς κλισίας	v. 383. ἀχρυμένη	ἐσσομένη
v. 43. ἅμα	ἀνά	v. 585. φόνου· et σφίσι	φόνω· et μέγσ
v. 53. οὐ γάρ	οὐχί	L. XIII. v. 4. περὶ	παρὰ
v. 55-56. ἄλλα Ζηνός· ἃ μὲν	ἄλλα· Ζηνός μὲν	v. 19. φρένα	ωρένας
v. 65. σφιν	σφισι	v. 36. ἀτρεκέως	ἀτρεμέως
v. 76. πολλὰ	πάντα	v. 42. ἐξανέδυσεν ἰδῶν	ἐξανέδυσεν ἰδῶν
		v. 54. ἄλλοθεν ἄλλοι	ἄλλος ἐπ' ἄλλω
		v. 68. ἀτρομοι	ἄδρομοι
		v. 70. ἀνίταχοι	αὐτάχοι
		v. 73. ἐπιθρίσουσι	ἐπιθρίσωσι

(1) V. 404 interpretes in verbis ἄλλ' ὅσα πάντα offenduntur. Struvius ἄλσα πάντα tentavit, quod falsum esse Lehrsius videns requiri dicit huiusmodi aliquid : μηλονόμοι καὶ πῶσα πάντα. Kœchlyus fortasse scribendum existi-
mat αἰπὸλοι αἰνά. Nonne sufficeret scribere : ἄλλ' ἅμα πάντα?

(2) Aut sic, aut ἀργαλέην scribi Lehrsius vult.

IN TYCHSENII EDITIONE :

v. 89. οἱ
v. 106. γε
v. 110. λυγρῆς,
v. 113. ἔχειν
v. 132-133. Τρῶες. ὡς δ' ὑπὸ
v. 139. ὀλέκουσι μένοντες
v. 152. τμηθέντες
v. 162. μεγάροιιν
v. 183. ἐνὶ
v. 192. γέροντι τεῶς
v. 241. κάρη.
v. 244. πολλὸν
v. 250. πολλῶν
v. 257. οὔτοι
v. 268. φίλου, αἰνὸν
v. 276. ἐνὶ
v. 295. ὅς
v. 345. οἱ, εἰ ἄλλων ἐν
v. 348. μίη
v. 362. σ' ἐδέξατ'
v. 368. ἄρ' ἔμελλεν
v. 384. παρ'
v. 394. ἀρίζηλο
v. 401. θεῇ
v. 405. ἄρ' ἔθελγεν
v. 410. ἀναιρέμεν
v. 425. οὐδὲ ἡ
v. 428. ἔτρεσεν
v. 429. ἐπεὶ οἱ
v. 445. αὐτὸν
v. 452. ἤριπεν
v. 489. ὑπὲκ
v. 518. οἱ
v. 522. ἀναμνήσαντο
v. 542. τι μυρομένων
εἰ περιπίπτат'

IN EDITIONE NOSTRA :

τοὶ
ἐ
λυγρῆς,
ἔλειν
Τρῶες, ὡς ὑπὸ
ὀλέκουσιν ἔδοντες
τμηθέντες
μεγάροιο
ἐπὶ
γέροντος ἐὰς (1)
κάρην
πουλὺν
πάντων
οὐ πῶ
φίλου ἔνδον,
ἐνὶ
ὡς
καὶ et ἄλλ' ὅς' ἐνὶ
μί' ἡ
σε δέξατ'
ἄρα μέλλεν
καὶ
ἀρίδηλον
θεᾷ
ἄρα θέλγεν
ἐναιρέμεν
οὐδ' ἦγ'
ἔτρεμεν
ὅτι οἱ
αὐτὸς (2)
ἔβρισεν
ὑπαὶ
τοὶ (3)
ἀνεμνήσαντο
κινυρομένων
περιπέπτат'

IN TYCHSENII EDITIONE :

v. 555. ἐπ' ὤψει
L.XIV. v. 12. οἶο
v. 20. Κασσάνδραν
v. 53. ἀκοίτου
v. 92-93.
v. 113. καὶ οὐδὲος
v. 121-122.
v. 142.
v. 159. πάρος μεμαυῖαν
v. 166. ἰσχομεν
v. 171. ἄρ'
v. 172. βλεφάρων ἡλείβετο
v. 178. συνέχοντο
v. 188. ἄδην ἐμὸν
v. 198. ἀπηέξηθ'
v. 214 et 241. ἐσπεπλον
v. 262. ἔκχυσο
v. 263. χεῖματι
v. 265. περιτρύζωσι
v. 269. στεναχῆσι
v. 281. ἀνωλύξεσκε
v. 283. σπαργεῦσα
v. 292. ἡδὲ et ἡδ'
v. 299. ἐνὶ μαίνεται
v. 302. βλεφάρων χεύοντο
v. 328. οἶδμα
v. 386. δὲ τὰ
v. 389. ἀπόπροθε
v. 402. αὐτοὶ
v. 444. οὔτι
v. 495. τις
v. 504. διέχευον
v. 507. πότμον
v. 557. μὲν
v. 590. ὦς

IN EDITIONE NOSTRA :

ἐπόψιαι
ἀμφὶ
Κασσάνδρην
ἀκοίτεω
lacuna.
διειδέος
lacuna.
in uncis.
μέγ' ἐμμεμαυῖαν
ἰσχόμεν
ἀμ'
βλεφάροιιν ἡλείβετο
συνέχοντο
ἀρήϊον
ἐπηέξηθ'
εὐπεπλον
ἔκχυτο
χέρματι
περιτρίζωσι
στοναχῆσι
ἀνωμώξεσκε
σπαργῶσα
ἡε et ἡ
ἐτ' λαίνεται
βλεφάροιιν ἔχυντο
χεῦμα
δ' ἐὰ (4)
ἀπόπροθι
παῦροι
οὔτοι
οἱ (5)
διέχευαν
πόντον
μέγ'
ὦς

TRYPHIODORUM e Wernickii recensione imprimendum curavimus, nisi quod versus mendosos, quos ille asterisco notavit, e virorum doctorum coniecturis iis, quæ maxime probabiles nobis visæ sunt, emendavimus. Versum 301, magis corruptum, quam ut poetæ scripturam divines, dedimus, quomodo apud priores editores ipsumque Wernickium legitur.

TZETZES e Bekkeri recensione prodit, correctis levibus paucis sive editoris sive typhotetarum erroribus.

In *interpretationibus latinis*, quas nostris poetis addidimus, elegantiam frustra quæres, quum græca, quantum fieri potuit, ad verbum reddere statuerimus,

(1) In hoc versu a variis varie tentato αἶδεσαι ἄντα γέροντος ἔχειν χέρας legendum olim coniecimus. Nunc tamen lectionem a nobis receptam bene habere putamus, neque Kœchlyus aliquid excidisse nobis persuadet.

(2) V. 432 Struvius et Bonitius mutata interpunctione αἰνὸς ὁμοῦ· καίοντο legere voluerunt. Sed ὁμοῦ, quod Rhodomannus interposuit, ubi lacuna olim fuerat, mendosum est. Totum locum intento animo legentibus nobis suspicio movetur, duo hemistichia inter αἰνὸς et καίοντο excidisse.

(3) V. 497 καίπερ ἐλδομένη viliosum est. Lehrsius καὶ πρὶν ἐλδομένη, Kœchlyus καίπερ ἀλωομένη coniecit, uterque dubitanter.

(4) Versum 386 et 387, in quibus Pauwius verum iam viderat, melius ita disposuissimus :

καὶ ῥ' αἱ μὲν περὶ γούνατ' ἔχον χέρας· αἱ δὲ μέτωπα
* * * * * αἱ δ' ἐὰ τέχνα
ἀμπεχον κ. τ. λ.

(5) Miramur, cur Kœchlyo, quum v. 483 κανεῶν improbable, κοινῶ potius quam κοίλῳ succurrerit.

quo consilio in Hesiodo magis etiam stetimus quam in reliquis auctoribus. Priorum versionum, quæ earum natura erat, modo plura, modo pauciora, interdum nulla reperies vestigia. Tzetzen etiam interpretatione donavimus, non quo operæ pretium esse putaremus, hunc laborem in poetillam impendere, sed ut æqualitatis legem editioni nostræ præscriptam observemus.

Indicibus nominum et rerum, quos singulis auctoribus subiunximus locupletissimos, lectorum commodo nos optime consuluisse eorumque approbationem meruisse confidimus.

Iam lectores harum rerum periti operam nostram benigne iudicent, reliqui iudicio abstineant velimus, valere iubemus omnes.

Parisiis, Kalendis Decembribus a. MDCCCXXXIX.

PRÆFATIO

NOVÆ EDITIONIS.

Hoc volumen prelo iterum subjici nolui, quin emendarem quæ in recensendis his poetis minus bene fecisse mihi visus sum. Ac primum quidem in Hesiodi Operibus et Diebus variarum recensione vestigia a fratre dilecto agnita (Quæstt. epp. diss. III, p. 177 sqq.), quibus nihil esse verius, nihil ad illustrandam carminis naturam aptius intelligebam, signis quibusdam indicanda judicavi. Quod tamen quomodo vellem effici non potuisse ægre fero. Nam præter crucis signum (+), quo illarum de quinque hominum generibus narrationum, quas a variis auctoribus confectas variisque ex recensione commixtas esse constat, notata vides initia, alias inveni notas, quibus binos locos e variis recensione superstites, qui sibi invicem respondeant, significarem. Quas notas quum frustra quæras in Hesiodi carmine, quale nunc prodit, locos illos hic indicabo, quia persuasum mihi habeo lectorem, qui in exemplari suo eos notaverit, facilius intellectuum carminis structuram ac sensum.

Sunt enim quinque loci, qui ex duplici recensione bis leguntur in hoc carmine, quale hodie est:

v. 227 ad 231 ex alia recensione repetitur... v. 232-237,
v. 239... v. 242-247,
v. 393-397 med... v. 397 med.-404,
v. 618-642... v. 646-662,
v. 678-681 **... v. 682-688.

In Apollonio nonnullos mutavi locos e Kœchlyi *Collectaneis in Apollonium et Oppianum* (Lips. 1838). Hinc nunc legitur lib. I, v. 8, μετέπειτ' αὐτήν. v. 299, τῷ. v. 323, ἰθὺς ἰόντας. v. 644, ἐποιοῦμένου. v. 1099, πεπεύρανται. v. 1187, δαίτη πένεσθαι ἑταίρους. v. 1359, λάβρον (quod operarum errore non correctum video). Lib. II, v. 93-94, πῆχον τυτθὸν δ' ἀγχι. — v. 628, ἔσκειμαι. v. 915, παρεμέτρεον. v. 1258, ἀπ' — Lib. III, v. 211, αἰθέρος. v. 1048, ἄσχετον. v. 1136, λιποῦσ' ἵπο. Lib. IV, v. 1647, librorum τήν restitutum. Quæ præterea ad lib. I, v. 747 et v. 881, ad lib. III, v. 1384 proponuntur, emendationes olim

HESIODI.

jam dedi, e Struvii conjectura primam tertiamque, e Spitzneri secundam.

Coluthus duobus nunc auctus est versibus, quos vir cl. Millerus primus publici juris fecit *) e codice satis antiquo, sæculi fortasse decimi, a Mutinensi fere non diverso, qui in Græcorum bibliothecæ regiæ codicum supplemento latuit. Prior illorum versuum, versum 67 sequens:

Ἥρη δ' οὐ μεθέηκε καὶ οὐχ ὑπόεικεν Ἀθήνη.
a Millero ita editus:

Ἥρη δ' οὐ μεθέηκε, καὶ οὐχ ὑπόεικεν Ἀθήνη.
lacunam post v. 65 olim indicatam explet; posteriori (v. 239-240):

..... φίλος κτέρας Ἀπολλωνος

οἶκον Ἀμυκλαίοιο.....

Κάρνειος epitheton, cui debetur, Apollini redditur. Lacunam, quam olim post v. 257 indicaram, injuria oblitterarunt operæ. V. 48, οὐδὲς ἄχαπτον e conjectura scripsi. Quoniam enim hoc loco ad conjecturam necessario refugiendum erat, prætuli dare quod auctor scribere saltem potuit, quam quod eum scribere non potuisse apparet.

Quum viri cl. Kœchlyi *Emendationes et annotationes in Quintum Smyrnæum*, (vid. Acta Societatis Græcæ, etc., vol. II, Fasc. 1.) ad priores etiam hujus poetæ libros emendandos adhibere nunc liceret, hæc præsertim carminis pars lectionibus novis locupletata est plurimis, quas vir doctissimus sive e conjectura, sive e codice Monacensi poetæ vindicavit. Idem in editionis meæ recensione, quæ in Zimmermanni ephemm. (a. 1841, n. 8 sqq.) legitur, multas lectiones sive novas introducendas, sive antiquas, injuria a me expulsas, revocandas indicavit, quarum ne plures, quam debebam, receperim, nimis indulgens viri egregii ingenio, vereor. Quas indefessus Quinti sospitator in *epistola critica* (in Zimmerm. ephemm. a. 1841, n. 84 sqq.) cum Spitznero,

*) Éloge de la chevelure, discours inédit d'un auteur grec anonyme, etc. par E. Miller. Paris. 1840. Introduct., page 16 et 17.

exinde vita defuncto, communicavit emendationes, in usum meum nondum verti. Ecce jam locos, ubi hæc editio a priori recedit.

Nunc enim legitur lib. I, v. 3, Πριάμοιο πόληα pro Πριάμου πολίεθρον. v. 38, ἀρίζηλη pro ἀρίζηλος. v. 98, Τῆς δ' — ἐπάκουσεν pro Τῆς δ' — ἐσαύκουσεν. v. 99, τοῖα φίλῳ pro τοῖον ἐφ'. v. 101, ἔσται pro ἔστιν. v. 142, ἀργυρέησιν pro ἀργυρέσιν. v. 184, αἰπὺ pro ἡψ'. v. 250, δουροτόμοι pro δρυοτόμοι. v. 290, καὶ pro γε. v. 308, ἀργαλέοι pro ἀργαλέον. v. 313, Τρώων τ' Ἀργείων, inserta particula τε. v. 336, θηρὶ pro Κηρί. v. 337, βαρυστόμῳ, quod Pauwius jam coniecerat, pro βαθυστόμῳ. v. 339, ἰοδόκην pro ἰοδόκον. v. 341, μετ' e fratris mei conjectura, pro οἱ. v. 481, ἥτιον ἄλλοι pro ἥτιον ἄλλος. v. 505, Ἀχομέδοντος *** antiqua lectio cum lacuna, pro λαὸν ἐλόντες. v. 527, ἐμπλήσωνται, e Rhodomanni conj. et cod. Monac. pro ἐμπλήττονται. v. 545, Ἀρήϊοι pro Ἀρήϊον. v. 563, δ' ἄρα e conj. mea pro μέγα. v. 583, ἔτλης, antiqua lectio, pro ἔρης. v. 591, ἀμφιγάνωσιν pro ἀμφιγέωνται. v. 611, ἐπεσσύμενος pro ἐπεσσυμένη. v. 675, ὑπὸ φρένης pro ἀάπλετον. v. 677, ἀγαχτυπέοντι, Hermannii conj. pro ἐπιχτυπέοντι. v. 715, εἰ Διὸς — παρὲκ pro εἰδῶς δ' — πατρός. v. 739, νίκης pro νίκη. v. 766, ἄτρομος pro ἀλκιμος. v. 805, ποτὶ pro περί. v. 815, ἐπ' pro ἐτ'. Lib. II, v. 1, ὑπὲρ ἡχθέντων pro ὑπερηχθέντων. v. 49, μηδὲ pro μήτε. v. 80, μαρναμένῳ, antiqua lectio, pro παρφαμένῳ. v. 82-83, αὔσαι Κεῖνος· pro αὔσαι· Κεῖνος —. v. 181, καὶ pro ἐς initio versus. v. 283, ἡλιθάτοιο pro εὐρυθάτοιο. v. 300, μεμαῶτες pro μεμαῶτ' ἐτ'. v. 348, χεῖμα· — δὲ pro χεῖμα, — τε. v. 400, κατέναντα pro κατέναντι. v. 407, σάκος στουφελίξεν pro σάκος ἐστουφελίξεν. v. 420, καὶ — ἀλεείνω pro κατὰ — ἀλεγίζω. v. 536, τεθνεῶτας — ἄσος pro τεθνεώτας — ἄλση. v. 577, ἀναιρόμενοι pro ἀναγειρόμενοι. v. 616, ἐκ pro ἧ, deleto commate in fine versus, ex Hermannii conjectura. v. 618, καὶ pro κεν. v. 627, φέρων, Spitzneri conj. pro φέρειν. v. 665, ἄρα Πηλιάδες et v. 666, ὦϊξε, antiqua lectio, pro ἄρ' Ἠλιάδες et ἦϊξε. Lib. III, v. 41, εἰσέτι — κῆρας pro ὡς σ' ἐτι — χεῖρας. (Non recepi σ', quod Kœchlyus ante ἐπὶ inserere vult.) v. 54, αἰὲ pro ἄμα. v. 65, ὑπὲρ pro ὑπέκ. v. 81, οἰζυρῶς pro οἰζυροῖς. v. 94, Ἀχαιοῖσιν, τοὶ δ' αὖ δίχῃ pro Ἀχαιοῖς, ἥδὲ διάνδιχῃ, quam tamen conjecturam ut multi faciam, tantum abest ut cum Kœchlyo fere consentiam, qui in epist. critica de hoc loco disputans, verum excidisse suspicatur, quamvis διὰ δ' ἀνδιχῃ ex uno Hesiodi loco Quinto sine dubitatione tribui, librique XII versu 162 satis probari nequeat deos Trojanorum Graecorumque pugnam observantes duplicem tantum sententiam

prodidisse, neque fuisse qui neutris faverent. v. 147, ἔλκος pro ἔγχος. v. 159-160, γαίης Ἐκπνεύων, antiqua lectio, pro βαῖον Ἀμπνεύων. v. 169, αἰνὸν τίσειτ', Gerhardi (lectt. Apollon. p. 186) conj., pro τίσειτ' ἄρ' αἰνόν. v. 184, καὶ ὡς pro οἱ, ὡς. v. 209-210, ἐρύκει, Τόνδ' — εἰρύσαντες, antiqua lectio, pro ἐρύκει· Τὸν δ' — εἰρύσωμεν (operarum errore τὸν δ' separatim impressum est). v. 267, ἐνεστρωφᾷτο pro ἐπεστρωφᾷτο. v. 295, κῆρ pro δῆτ'. v. 336, δ' ἄρ' pro γάρ. v. 343, ἀσχαλώων κῆρ pro ἀσχαλώωντι. v. 367, ἐσέχοντο πόληα pro ἐπέχοντο πόληος. v. 386, εὖ τε pro ἔστε. v. 417, τι, Hermannii emendatio pro τοι. v. 443, ἀφιστάμενος pro ἐπεσσυμένῳ. v. 452, αὐτῇ δ' σὺν φήμῃ (ita enim legenda, quæ operarum incuria deformavit), Hermannii emendatio pro αὐτῇ κεν φήμῃ. v. 454, ὄσσα, ejusdem conj. pro αἶσα. v. 475, ἀλγεινῆσι pro ἐννεσίησι. v. 534, ῥά τε pro ἄρα. v. 692, βάλλοντο θυώδεα pro βάλλοντ' εὐώδεα. v. 735, ἀθρόον ἐγγρίσασαι pro ἀθρόα ταρχύσασαι. v. 783, τὰ δέ pro τὰ τε. Lib. IV, v. 6, σχεδὸν, antiqua lectio, pro πέδον. v. 27, ἐναντα κιών pro ἐναντ' ἐλθών. v. 99, σέθεν pro σευ. v. 146, δς e Rhodomanni conj. pro ὧς. v. 151, δ' interpositum post ὧς. v. 245, καταχέυεται pro κατεχέυατο. v. 421, ἀγλαίης· δὴ pro ἄγροον ἤδη, deleto commate in fine præcedentis versus. v. 488, ἰδμονι παμμαχίης, εὖ εἰδότες, Hermannii emendatio pro ἰδμονι, παμμαχίης εὖ εἰδότε. v. 534, δ' ἄρ' pro γάρ. v. 558, ἱμάσθλην, e Pauwii emend. pro ἱμάσθλη. Lib. V, v. 1, δὴ ῥ' ἄλλοι pro δὴ πολλοί. v. 15, τῶν, antiqua lectio, pro τῷ. v. 27, μίγδην οἷς pro μίγδα οἷς. v. 52, πάντῃ pro πάντες. v. 126, καὶ νῦν καὶ, antiqua lectio, et τεύχε', pro καὶ νῦν οἱ et τεύχη. v. 344, ἐγγύθι, mutata commatis sede, ex Herm. emendatione pro ἐνθούθι. v. 354, ὄγ', Spitzneri conj. pro ἄρ'. v. 422, ἦκαχε, antiqua lectio, pro ἦκαφε. v. 446, ἐλδομένοισι pro ἐλπομένοισι. v. 555, ὑπ' et v. 556, παῖσι, e Glaswaldi conj. pro ἐν et πᾶσι. v. 585, ἄλλον pro ἄλλων. v. 643, ἡ οἷος pro ἡδ' οἷον. v. 649, πολύχητον pro πολυχμήτου. Lib. VI, v. 150, ὡς pro ὧς. v. 151, ἦλθον δ' et ἐνθα δ' pro ἦλθον et ἐνθάδ'. v. 161, λαοὶ pro Δαναοί. v. 176, οἷσιν — ἐπὶ pro ἧσιν — ἐνί. v. 223, ἀλεγινῶν pro ἀλεγινόν. v. 258, ἄλλοθεν, antiqua lectio, pro ἄλλοθις. v. 276, περὶ δμηθέντες pro περιδμηθέντες. v. 326, ἐκχόμεναι pro ἐσσύμεναι. v. 469, ἀντίθεος pro ἀντίθεον. v. 485, τετραμμένη pro τεταμμένη. v. 529, δ τι σθένε pro δ τ' ἐσθένε. v. 580, Ἐγέμμονα θηριόωντα, antiqua lectio, pro ἐλὼν ἀνά θηϊοτῆτα. v. 650, αὐτῶν pro αὐτοῦ. Lib. VII, v. 68, ὄρφανήν pro ὄρφανίης. v. 71, θεῶν, antiqua lectio, pro θεῆς. v. 72, Μοίρη γ' pro Μοίρης. v. 74, δ' insertum post τοῖς. v. 77, πνοιῇ ὁμῶς, Spitzneri emen-

datio pro πνοῆς ὥς. v. 79, ἀλὰς, e Lobeckii emendatione pro σχολιός. v. 81, ἔχνος pro εἶδος. v. 85, οὔτι pro οὔτοι. v. 196, θνητοῖς τεύχεα pro θνητῶν τεύχεσι. v. 224, προπάροιθε τανύσσαι, quod jam olim proposui pro παρατεκτῆνασθαι. v. 237, ἀπεσσύμενον pro ἐπεσσύμενον. v. 248, ἐπέκλασε, antiqua lectio, pro ἐπέτμαγε. v. 333, χήρην, Rhodmanni emendatio, pro χήρη. v. 363, αἰεὶ pro αἰέν. v. 364, καὶ pro οἱ. v. 384, θαλάμοισιν pro θαλάμησιν. v. 534-535, Νεοπτόλεμου φοβέοντο Πᾶν — pro Νεοπτόλεμον φοβέοντο Πᾶν —. v. 557, Οὐλύμποιο θυωδῆος pro Οὐλύμπου εὐωδῆος. v. 571, διεγρομένη — αὐτμῇ, antiqua lectio, pro διεγρόμενον — αὐτμῆς. v. 583, κόρος πολέμου pro μενεπτολέμου, durius enim videtur, κάματος e versu 581 ad verbum ἀμφεγεν (584) referre, revocata v. 584 δῖον, antiqua lectione, pro δαῖος. v. 623, ἐνδοθι pro ἀγχόθι. v. 712, χήρην pro χῆρσι. Lib. VIII, v. 1, περικίδνατο γαῖαν pro περικίδνεται αἶαν. v. 89, ὑπεκκινετο pro ὑπόκεινον. v. 157, ἀκρόνυχτοι, Spitzneri emend. pro ἄκρον ὕδωρ. v. 300, κατέπιπνε pro γε κατέττα. v. 400, δὲ γὰρ οἱ — θυμός, ex Hermannii emendatione pro αἰεὶ γὰρ — θυμῷ. Lib. X, v. 392, αὐτῷ τοι pro οἱ αὐτῷ. v. 431, τῶς, antiqua lectio pro αἰών. v. 459, νεκρὸν πέρι κοι-

κύεσκον pro μόρον περικυκύεσκον. Lib. XI, v. 41, ἐπὶ pro περί. v. 379, θρόος, Lobeckii emendatio, pro βρόμος. v. 495, καὶ, antiqua lectio, pro σύν. Lib. XII, v. 195, ἀκαμάτησιν pro ἀκαμάτοισιν. v. 197, ἄλλοθεν ἄλλαι pro ἄλλοτε δ' ἄλλαι. v. 236, μίμνεν pro μίμνειν. v. 521, ἐπὶ pro ἐπί. Lib. XIII, v. 54, ἄλλοθεν ἄλλοι, antiqua lectio pro ἄλλος ἐπ' ἄλλω. v. 132-133, Τρῶες ὥς δ' ὑπὸ, antiqua lectio, pro Τρῶες, ὥς ὑπό. v. 139, μένοντες, item, pro ἔδοντες. v. 268, φόνον αἰνὸν (quæ vocabula a typhothetis inepte transposita esse video), Hermannii emendatio, pro φίλου ἔνδον. v. 362, μέλας pro μέγας. Lib. XIV, v. 72, ἀναπνείων pro ἀποπνείων. v. 113, καὶ εἶδες pro διαιδέος. v. 131, δὲ interpositum post ὥς. v. 178, συνέχοντο, antiqua lectio pro συνέχυντο. — Præterea tam in Quinto quam in reliquis auctoribus, qui hoc volumine continentur, satis multa correxi operarum errata; nova quædam, quæ, quamvis pauca sint, irrepsisse ægre fero, hac in præfatione prætereundo indicavi.

Parisiis, Non. April. a. MDCCCXIV.

F. S. LEHRS.

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Une ou plusieurs pages ont été volontairement omises ici.

ΜΟΥΣΑΙΟΥ

ΤΑ ΚΑΘ' ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

MUSAEI

DE HERONE ET LEANDRO.

ΜΟΥΣΑΙΟΥ

ΤΑ ΚΑΘ

ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

Εἰπέ, θεὰ, χρυζίων ἐπιμάρτυρα λύχνον ἐρώτων
καὶ νύχιον πλωτῆρα θαλασσοπόρων ὑμεναίων
καὶ γάμον ἀγλυόεντα, τὸν οὐκ ἶδεν ἄφθιτος Ἥως,
καὶ Σηστὸν καὶ Ἀβυδὸν, ὅπη γάμος ἐννυχος Ἡροῦς.
5 Νηχόμενόν τε Λεάνδρον διμοῦ καὶ λύχνον ἀκούω,
λύχνον ἀπαγγέλλοντα διακτορίην Ἀφροδίτης,
Ἡροῦς νυκτιγάμοιο γαμοστόλον ἀγγελιώτην,
λύχνον, ἔρωτος ἀγαλμα, τὸν ὤφελεν αἰθέριος Ζεὺς
ἐννύχιον μετ' ἀέθλον ἄγειν ἐς ὁμήγουριν ἄστρον
10 καὶ μιν ἐπικλῆσαι νυμφοστόλον ἄστρον ἐρώτων,
ὅττι πέλεν συνέριθος ἐρωμανέων ὁδυνάων
ἀγγελίην τ' ἐρύλαζεν ἀκοιμήτων ὑμεναίων
πρὶν χαλεπὸν πνοιῆσιν ἀήμεναι ἐχθρὸν ἀήτην.
Ἄλλ' ἄγε μοι μέλποντι μίαν συνάειδε τελευτὴν
15 λύχνου σθεννυμένοιο καὶ ὀλλυμένοιο Λεάνδρου.
Σηστὸς ἔην καὶ Ἀβυδὸς ἐναντίον, ἐγγυθὶ πόντου
γείτονές εἰσι πόλεις. Ἑρως δ' ἀνὰ τόσσα τιταίνων
ἀμφοτέραις πτολίεσσιν ἓνα ζυνέηκεν οἷστον,
ἡίθεον φλέξας καὶ παρθένον· οὐνομα δ' αὐτῶν
20 ἱερόεις τε Λεάνδρος ἔην καὶ παρθένος Ἡρώ.
Ἡ μὲν Σηστὸν ἔβαινε, ὃ δὲ πτολίεθρον Ἀβύδου,
ἀμφοτέρων πόλιων περικαλλέες ἀστέρες ἄμφω,
εἴκελοι ἀλλήλοισι. Σὺ δ', εἴ ποτε κείθι περήσεις,
δίξέο μοι τινὰ πύργον, ὅπη ποτὲ Σηστιὰς Ἡρῶ
25 ἴστατο λύχνον ἔχουσα καὶ ἡγεμόνευε Λεάνδρῳ·
δίξέο δ' ἀρχαίης ἀλιηχέα πορθμὸν Ἀβύδου,
εἰσέτι που κλαίοντα μόρον καὶ ἔρωτα Λεάνδρου.
Ἀλλὰ πόθεν Λεάνδρος Ἀβυδόθι δώματα ναίων
Ἡροῦς ἐς πόθον ἦλθε, πόθῳ δ' ἐνέδησε καὶ αὐτήν;
30 Ἡρῶ μὲν χαρίεσσα, διοτρεφές αἶμα λαχούσα,
Κύπριδος ἦν ἱέρεια, γάμων δ' ἀδίδακτος ἐοῦσα
πύργον ἀπὸ προγόνων παρὰ γείτονι ναίε θαλάσση,
ἄλλη Κύπρις ἀνάσσα· σαοφροσύνη δὲ καὶ αἰδοῖ
οὐδέποτε· ἀγρομένησι μεθωμίλησε γυναῖξιν,
35 οὐδὲ χορὸν χαρίεντα μετήλυθεν ἥλικος ἥβης,
μῶμον ἀλευομένη ζηλήμονα θηλυτεράων·
καὶ γὰρ ἐπ' ἀγλαίῃ ζηλήμονές εἰσι γυναῖκες·
ἀλλ' αἰεὶ Κυθήρειαν ἱλασκομένη βασίλειαν,
πολλάκι καὶ τὸν Ἑρῶτα παρηγορέεσκε θυλαῖς
40 μητρὶ σὺν οὐρανῇ, φλογερὴν τρομέουσα φαρέτρην.
Ἄλλ' οὐδ' ὥς ἀλέεινε πυριπνέοντας δίστους.
Δὴ γὰρ Κυπριδὴν πανδήμιος ἦλθεν ἐορτὴ,
τὴν ἀνὰ Σηστὸν ἄγουσιν Ἀδωνίδι καὶ Κυθρεΐῃ,
πανσυδίῃ δ' ἔσπευδον ἐς ἱερὸν ἥμαρ ἰκέσθαι,
45 ὅσσοι ναιετάρεσκον ἀλιστεφείων σφυρὰ νήσων,

MUSEUS.

MUSÆI

CARMEN

DE HERONE ET LEANDRO

Dic, dea, occultorum testem lychnum amorum
et nocturnum natatorem per-mare-ducentium nuptiarum
-causa] et concubitus tenebrosus, quem non vidit immor-
talis Aurora,] et Sestum et Abydum, ubi nuptiæ nocturnæ
Hærus erant.] Natantemque Leandrum simul et lychnum au-
dio,] lychnum adnuntiantem mandata Veneris
Hærus nocte-nubentis pronubum nuntium, .
lychnum, amoris signum, quem debebat ætherius Juppiter
nocturnum post certamen *int*roducere in cœtum astrorum
atque ipsum appellare pronubam stellam amoris,
quoniam erat administer amatoriarum sollicitudinum
nuntiumque servavit insomnium nuptiarum,
antequam molestum flatibus flaret iniunius ventus.
Agedum mihi modulanti unum simul-cane finem
lychni exstincti et pereuntis Leandri.
Sestus erat et Abydus e regione, prope mare;
vicinæ sunt urbes. Cupido autem arcu tento
ambabus urbibus unam simul-immisit sagittam
juvenem urens et virginem: nomen vero eorum
suavisque Leander erat et virgo Hero.
Altera Sestum habitabat, alter oppidum Abydi,
ambarum urbium perpuleræ stellæ ambo,
similes inter-se. Tu vero, si quando illic transieris,
quære mihi quandam turrim, ubi quondam Sestias Hero
stabat lychnum tenens et dux-erat Leandro;
quære autem antiquæ marisonum fretum Abydi
adhuc flens mortem et amorem Leandri.
Verum unde Leander Abydi domos habitans
Hærus in amorem venit amoreque devinxit et ipsam?
Hero quidem gratiosa, divinum sanguinem sortita,
Veneris erat sacerdos, nuptiarum vero expers (existens)
turrim avitam ad vicinum habitabat mare,
altera Venus regina; ob-castitatem vero et pudorem
nunquam congregatis conversabatur mulieribus,
neque chorum gratiosum adivit æqualis juventutis,
livorem evitans invidum mulierum;
namque ob pulcritudinem invidæ sunt feminae;
sed semper Cytheream placans reginam
sæpe etiam Cupidinem conciliabat libamentis
matre cum cœlesti, flammeam tremens pharetram.
Sed neque sic evitavit ignem-spirantes sagittas.
Jam enim Venereum popolare venit festum,
quod Sesti celebrant Adonidi et Cythereæ,
catervatimque festinabant ad sacrum diem ire,
quotquot habitabant mari-cinctarum extrema insularum,

15

οἱ μὲν ἄρ' Αἰμονίης, οἱ δ' εἰναλίης ἀπὸ Κύπρου
οὐδὲ γυνή τις ἐμίμνεν ἐνὶ πτολίεσσι Κυθήρων,
οὐ Λιβάνου θυθέντος ἐνὶ πτερύγεσσι χορεύων·
οὐδὲ περικτιόνων τις ἐλείπετο τῆμος ἑορτῆς,
50 οὐ Φρυγίης ναέτης, οὐ γείτονος ἄστος Ἀβύδου,
οὐδὲ τις ἡϊθέων φιλοπάρθενος· ἥ γὰρ ἐκεῖνοι,
αἶεν δμαρτήσαντες, ὅπη φάτις ἐστὶν ἑορτῆς,
οὐτόσον ἀθανάτοισιν ἄγειν σπεύδουσι θυηλάς,
ὅσπον ἀγειρομένων διὰ κάλεια παρθενικῶν.
60 Ἡ δὲ θεῆς ἀνὰ νηὸν ἐπώχετο παρθένος Ἡρώ
μαρμαρυγὴν χαρίεντος ἀπαστράπτουσα προσώπου,
οἷά τε λευκοπάρης ἐπαντέλλουσα σελήνῃ.
Ἄκρα δὲ χιονέης φοινίσσέτο κύκλα παρειῆς,
ὡς ῥόδον ἐκ καλύκων διδυμόχροον· ἥ τάχα φαίης,
60 Ἡρώς ἐν μελέεσσι ῥόδων λειμῶνα φανῆναι·
χροὴν γὰρ μελέων ἐρυθαίνεται· νισσομένης δὲ
καὶ ῥόδα λευκοχίτωνος ὑπὸ σφυρὰ λάμπετο κούρης,
πολλὰ δ' ἐκ μελέων Χάριτες ῥέον. Οἱ δὲ παλαιοὶ
τρεῖς Χάριτας ψεύσαντο πεφυκέναι· εἴ, δέ τις Ἡροῦς
65 ὀφθαλμὸς γελῶν ἐκατὸν Χάριτεσσι τεθῆλει.
Ἀτρεκέως ἱέρειαν ἐπάξιον εὐρατο Κύπρις.
Ὡς ἡ μὲν περὶ πολλὸν ἀριστεύσασα γυναικῶν
Κύπριδος ἀρήτειρα νέη διεφαίνετο Κύπρις.
Δύσατο δ' ἡϊθέων ἀπαλὰς φρένας· οὐδὲ τις ἀνδρῶν
70 ἦεν, δς οὐ μενέαιεν ἔχειν δημοδέμνιον Ἡρώ.
Ἡ δ' ἄρα καλλιθέμεθλον ὅπη κατὰ νηὸν ἄλῃτο,
ἐσπόμενον νόον εἶχε καὶ ὄμματα καὶ φρένας ἀνδρῶν.
Καὶ τις ἐν ἡϊθέοισιν ἐθαύμασε καὶ φάτο μῦθον·
Καὶ Σπάρτης ἐπέβην, Λακεδαίμονος ἑδρακον ἄστῃ,
75 ἥ γ' ἰ μῦθον καὶ ἀέθλον ἀκούομεν ἀγλαΐῳ·
τοίην δ' οὐ ποτ' ὅπωπα νέην κεδνὴν θ' ἀπλὴν τε·
καὶ τάχα Κύπρις ἔχει Χαρίτων μίαν ὀπλοτερῶν.
Παπταίνων ἐμὸ γῆσα, κόρον δ' οὐχ εὖρον ὀπωπῆς.
Αὐτίκα τεθναίνην λεγέων ἐπιβήμενος Ἡροῦς·
80 οὐκ ἂν ἐγὼ κατ' Ὀλυμπον ἐφιμείρω θεὸς εἶναι
ἡμετέρην παράχοιτιν ἔχων ἐν δώμασιν Ἡρώ.
Εἰ δέ μοι οὐκ ἐπέοικε τὴν ἱέρειαν ἀράσσειν,
τοίην μοι, Κυθήρεια, νέην παράχοιτιν ὀπάσσαις.
Τοῖα μὲν ἡϊθέων τις ἐρώνεεν· ἄλλοθεν ἄλλος
85 ἔλκος ὑποκλέπτων ἐπεμήνατο κάλλει κούρης.
Αἰνοπαθὲς Λεάνδρε, σὺ δ' ὥς ἴδες εὐκλέα κούρην,
οὐκ ἔθελες κρυψίοισι κατατρύχειν φρένα κέντροις,
ἀλλὰ πυριπνύστοισι δαμεῖ; ἀδόκητον δίστοῖς
οὐκ ἔθελες ζῶειν περικαλλέος ἁμμορος Ἡροῦς.
90 Σὺν βλεφάρων δ' ἀκτίσιν ἀέζετο πυρρὸς ἐρώτων,
καὶ κραδίη πάλλαζεν ἀνικήτου πυρρὸς δρυῆ.
Κάλλος γὰρ περίπυστον ἁμωμήτοιο γυναικὸς
ὀζύτερον μερόπεσσι πέλει πτερόεντος δίστοῦ·
ὀφθαλμὸς δ' ὁδὸς ἐστίν· ἀπ' ὀφθαλμοῖο βολῶν
95 ἔλκος ὀλισθαίνει καὶ ἐπὶ φρένας ἀνδρὸς ὀδεύει.
Εἶλε δέ μιν τότε θάμβος, ἀναιδείη, τρόμος, αἰδώς·
ἔτρεμε μὲν κραδίην, αἰδὼς δέ μιν εἶχεν ἄλῶναι·
θάμβησε δ' εἶδος ἀριστον, ἔρωις δ' ἀπενόσφισεν αἰδώς·
θαρσαλέως δ' ὑπ' ἔρωτος ἀναιδείην ἀγχαΐζων

alii ab Haemonia, alii marina e Cypro :
neque mulier ulla remansit in oppidis Cytherorum ,
non Libani odoriferi in summitatibus saltans ;
neque accolarum quisquam deerat tunc festo ,
non Phrygiae incola , non vicinæ civis Abydi ,
neque ullus juvenum amans-virginum. Certe enim illi
semper secuti , ubi fama est festi ,
non tantum immortalibus afferre festinant sacrificia ,
quantum congregatarum ob pulcritudinem virginum.
Verum deæ per ædem incessit virgo Hero
splendorem gratiosa emittens facie ,
qualis candida-genas exoriens luna.
Summi autem niveæ rubebant circuli genæ ,
ut rosa e calicibus bicolor : profecto diceret ,
Heros in membris rosarum pratum apparere :
colore enim membrorum rubebat ; euntis vero
etiam rosæ candida-indutæ-tunica sub talis splendebant
puellæ,] multæ autem ex membris Gratiae fluebant. Antiqui
vero] tres Gratias mentiti-sunt esse : alteruter enim Herus
oculus ridens centum Gratiis pullulabat.
Profecto sacerdotem dignam nacta-erat Cypria.
Sic quidem multum antecellens feminis
Cypriæ sacerdos nova apparebat Cypria.
Subiit autem juvenum teneras mentes ; neque ullus virorum
erat , qui non cuperet habere conjugem Hero.
Illa igitur, bene-fundatam quacunque per ædem vagabatur,
sequentem mentem habebat et oculos et corda virorum.
Atque unus-et-alter inter juvenes miratus-est et dixit ver-
bum.] Vel Spartam accessi, Lacedæmonis vidi urbem,
ubi contentionem et certamen esse audimus pulcritudinum :
talem autem nondum vidi puellam venerandamque tene-
ramque :] et forte Cypria habet Gratiarum unam juniorum.
Intuendo defessus-sum, satietatem autem non inveni ad-
spiciendi.] Illico moriar, cubile ubi-conscenderim Herus :
non ego in Olympo cupio deus esse
nostram uxorem habens domi Hero.
Sin autem mihi non licet tuam sacerdotem contrectare ,
talem mihi, Cytherea, puellam uxorem præbeas.
Talia quidem juvenum unus-et-alter locutus-est : aliunde
alius] vulnus celans insanivit pulcritudine puellæ.
Gravia-patiens Leander, tu autem, ut vidisti inclytam
puellam,] nolebas occultis consumere mentem stimulis ,
sed ignem-spirantibus domitus inopinato sagittis
nolebas vivere perpulcræ expers Herus.
Cum oculorum vero radiis augebatur fax amorum
et cor fervebat invicti ignis impetu.
Pulcritudo enim celebris emendatæ mulieris
acutior hominibus est veloci sagitta :
oculus autem via est ; ab oculi ictibus
vulnus delabitur et in præcordia viri descendit.
Cepit autem ipsum tunc stupor, impudentia, tremor, pudor :
tremuit quidem in-corde, pudebat vero ipsum capî ,
obstupuit autem forma egregia, amor vero ademit pudorem ;
audacter autem ob amorem impudentiam amplectens

100 ἥρέμα ποσσὶν ἔβαινε καὶ ἀντίον ἴστατο κούρης.
 Λοῖζα δ' ὀπιπτεῦσιν δολερὰς ἐλέλιζεν ὀπωπὰς,
 νεύμασιν ἀφρόγγοις παραπλάζων φρένα κούρης.
 Αὐτὴ δ' ὥς συνέηκε πόθον δολόεντα Λεάνδρου,
 χαῖρεν ἐπ' ἀγλαΐῃσιν ἐν ἡσυγίῃ δὲ καὶ αὐτὴ
 105 πολλάκις ἡμερόεσσιν ἐὶν ἔκρυψεν ὀπωπὴν,
 νεύμασι ληθριδίοισιν ὑπαγγελέουσα Λεάνδρῳ,
 καὶ πάλιν ἀντέκλινεν. Ὁ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἰάνθη,
 ὅτι πόθον συνέηκε καὶ οὐκ ἀπεσεύσατο κούρη.
 Ὅφρα μὲν οὖν Λεάνδρος ἐβόηετο λάθριον ὕρην,
 110 φέγγος ἀναστειλάσα κατήϊεν ἐς δύσιν Ἥώς·
 ἐκ περάτης δ' ἀνέβαινε βαθύς· Ἑσπερος ἀστήρ.
 Αὐτὰρ ὁ θαρσαλέως μετεκίαθεν ἐγγύθι κούρης,
 ὥς ἶδε κυανόπεπλον ἐπιθρώσκουσιν διμήλῃν·
 ἥρέμα μὲν θλίβων ῥοδοειδέα δάκτυλα κούρης
 115 βυσσόδεν ἐστονάχιζεν ἀθέσφατον· ἡ δὲ σιωπῇ,
 οἷά τε χωρομένη, ῥοδέην ἐξέσπασε χεῖρα.
 Ὡς δ' ἐρατῆς ἐνόησε χαλάρωντα νεύματα κούρης,
 θαρσαλέη παλάμη πολυδαίδαλον ἔλκε χιτῶνα
 ἔσχατα τιμήμεντος ἄγων ἐπὶ κεῖθεα νηρῶ.
 120 Ὀκναλέοις δὲ πόδεσσιν ἐφέσπετο παρθένος Ἥρῳ,
 οἷά περ οὐκ ἐθέλουσα, τόσῃ δ' ἀνενείκατο φωνῇ,
 θηλυτέροις ἐπέεσσιν ἀπειλείουσα Λεάνδρῳ· [χεῖς;
 Ξεῖνε, τί μαργαίνεις; τί με, δύσμορε, παρθένον ἐλ-
 ἄλλην δεῦρο κέλευθον· ἐμὸν δ' ἀπολείπε χιτῶνα.
 125 Μῆνιν ἐμῶν ἀλέεινε πολυκτεάνων γενετῆρων.
 Κύπριδος οὐ σοὶ εἰκοιθεῖς ἱέρειαν ἀφάσσειν·
 παρθενικῆς ἐπὶ λέκτρον ἀμήχανόν ἐστιν ἰκέσθαι.
 Τοῖα μὲν ἡπειλήσεν, εἰκοτότα παρθενικῇσιν.
 Θηλείης δὲ Λεάνδρος ἐπεὶ κλύεν οἷστρον ἀπειλῆς,
 130 ἔγνω πειθομένων σημήνεια παρθενικῶν.
 Καὶ γὰρ ὅτ' ἡθιόοισιν ἀπειλείωσι γυναῖκες,
 κυπριδίων ὁάρων αὐτάγγελοι εἰσιν ἀπειλαί.
 Παρθενικῆς δ' εὐδομον, εὐχρον αὐχένα κύσας
 τοῖον μῦθον εἶπε πόθου βεβόλημένος οἷστρον·
 135 Κύπρι φίλη μετὰ Κύπριν, Ἀθηναίη μετ' Ἀθήνην,
 οὐ γὰρ ἐπιχθονίης ἴσθιν καλέω σε γυναῖξιν,
 ἀλλὰ σε θυγατέρεςσι Διὸς Κρονίωνος εἴσκω·
 Ὀλβιος, ὅς σ' ἐφύτευσε, καὶ Ὀλβίη, ἥ τέκε, μήτηρ,
 γαστήρ, ἥ σ' ἐλόγευσε, μακαρτάτη. Ἀλλὰ λιτάων
 140 ἡμετέρων ἐπάκουε, πόθ' ἢ οἴκτειρον ἀνάγκην.
 Κύπριδος ὥς ἱέρεια μετ' ἱεροῦ Κύπριδος ἔργα.
 Δεῦρ' ἴθι, μυστιπόλεως χαμηλὰ θεσμὰ θεῶν·
 παρθένον οὐκ ἐπέοικεν ὑποδρῆσαι Ἀφροδίτῃ,
 παρθενικαῖς οὐ Κύπρις ἰαίνεται. Ἦν δ' ἐβελήτης
 145 θεσμὰ θεῆς ἐρόντα καὶ ὄργια πιστὰ δαῖναι,
 ἔστι γάμος καὶ λέκτρα. Σὺ δ' εἰ φιλέεις Κυθήρειαν,
 θελξινῶν ἀγάπαζε μελίφρονα θεσμὸν ἐρώτων,
 σὸν δ' ἰκέτην με κόμιζε καὶ, ἣν ἐβέλεις, παρακρίτην,
 τὸν σοὶ Ἑρως ἡγρευσεν εἰς βελέεσσι κινήσας.
 150 Ὡς θρασὺν Ἡρακλῆα θεὸς χρυσόφραπς Ἑρμῆς
 θητεύειν ἐκόμιζεν Ἰαρδανίην ποτὶ νύμφην.
 Σοὶ δέ με Κύπρις ἔπεμπε, καὶ οὐ σοφὸς ἡγάγεν Ἑρμῆς.
 Παρθένος οὐ σε λείπῃεν ἀπ' Ἀρχαδίας Ἀταλάντη,

tacite pedibus incessit et e regione constitit puellæ.
 Oblique autem intuens dolosos torquebat oculos,
 nutibus mutis seducens mentem puellæ.
 Ipsa vero, ut sensit amorem dolosum Leandri,
 gavisæ est suam ob pulcritudinem; tacite vero et ipsa
 sæpe gratiam suam occultuit faciem,
 nutibus occultis clam-nuntians Leandro,
 et rursus eam acclinavit. Ille vero intus animo gaudebat,
 quod desiderium suum senserit neque renuerit puella.
 Dum igitur Leander quærebat occultam horam,
 lucem contrahens descendit ad occasum dies,
 e regione autem adparuit umbrosa Hesperus stella
 Sed ipse audacter adibat prope puellam,
 ut vidit atratas ingruentes tenebras:
 tacite quidem premens roseos digitos puellæ,
 ex-imo suspirabat vehementer; illa vero silentio,
 tanquam irascens, roseam retraxit manum.
 Ut vero amatæ sensit remissos nutus puellæ,
 audaci manu artificiosam traxit tunicam
 extrema venerandi ducens ad penetralia templi.
 Pigris autem pedibus sequebatur virgo Hero,
 tanquam nolens, talemque emisit vocem
 femineis verbis minans Leandro:
 Hospes, quid insanis? quid me, infelix, virginem tra-
 his?] alia ito via, meamque remitte vestem.
 Iram meorum evita locupletum parentum.
 Cypriæ non te decet deæ sacerdotem contrectare;
 virginis ad lectum nullo-pacto licet pervenire.
 Talia quidem minata-est, convenientia virginibus.
 Feminearum autem Leander ubi audivit furorem minarum,
 cognovit persuasarum signa virginum.
 Etenim quum juvenibus minantur feminae,
 venerarum consuetudinum nuntia sum minæ.
 Virginis autem odoratam pulcri-coloris cervicem osculatus
 tale verbum dixit desiderii ictus furore:
 Venus cara post Venerem, Minerva post Minervam,
 non enim terrestribus æqualem voco te mulieribus,
 sed te filiabus Jovis Saturnii comparo;
 beatus, qui te genuit, et beata, quæ peperit, mator,
 venter, qui te enixus-est, beatissimus. Sed preces
 nostras exaudi, amorisque miserere necessitatis.
 Veneris utpote sacerdos exerce Veneris opera.
 Huc ades, mysterio-initiare nuptialibus legibus deæ:
 virginem non decet ministrare Veneri,
 virginibus non Cypria gaudet. Si vero volueris
 instituta deæ amabilia et ceremonias veras scire,
 sunt nuptiae et lecti. Tu autem, si amas Venerem,
 mulcentium-mentem amplectere suavem legem amorum,
 tuumque servum supplicem me accipe et, si velis, conjugem,
 quem tibi Cupido venatus-est suis sagittis assecutus.
 Sic audacem Herculem celer auream-gestans-virgam Mer-
 curius] servitum duxit Iardaniam ad puellam.
 Tibi vero me Cypria misit, neque sapiens adduxit Merca-
 rius.] Virgo non te latet ab Arcadia Atalanta,

- ἥ ποτε Μελανίωνος ἐρασσαμένου φύγεν εὐνήν,
 155 παρθενίης ἀλέγουσα· γολωσσαμένης δ' Ἀφροδίτης,
 τὸν πάρος οὐκ ἐπόθησεν, ἐνὶ κραδίῃ θέτο πάσῃ.
 Πείθεο καὶ σὺ, φίλη, μὴ Κύπριδι μῆνιν ἐγείρης.
 ὦς εἰπὼν παρέπεισεν ἀναινομένης φρένα κούρης,
 θυμὸν ἐρωτοτόχοισι παραπλάγχζας ἐνὶ μύθοις.
 160 Παρθενικὴ δ' ἄφθογγος ἐπὶ χθόνα πῆξεν ὀπωπῇ,
 αἰδοῖ ἐρυθριόωσαν ὑποκλέπτουσα παρείην,
 καὶ χθονὸς ἔξεεν ἄκρον ὑπ' ἵγνεσιν, αἰδομένη δὲ
 πολλάκις ἀμρ' ὥμοισιν ἐὼν συνέεργε χιτῶνα.
 Πειθοῦς γὰρ τάδε πάντα προάγγελα, παρθενικῆς δὲ
 165 πειθομένης ποτὶ λέκτρον ὑπόσχεσις ἐστὶ σιωπῇ
 Ἥδῃ καὶ γλυκύπικρον ἐδέξατο κέντρον ἐρώτων,
 θερμετο δὲ κραδίην γλυκερῷ πυρὶ παρθένος Ἡρώ,
 κάλλει δ' ἱμερόεντος ἀνεπτόητο Λεάνδρου.
 Ὅφρα μὲν οὖν ποτὶ γαῖαν ἔχεν νεύουσιν ὀπωπῇν,
 170 τόφρα δὲ καὶ Λεάνδρος ἐρωμανέεσσι προσώποις
 οὐ κάμεν εἰσορόων ἀπαλόχρουν αὐχένα κούρης.
 Ὅψι δὲ Λεανδρῷ γλυκερὴν ἀνενείκατο ζωνὴν
 αἰδοῦς ὑγρὸν ἔρευθος ἀποστάζουσα προσώπου·
 Ξεῖνε, τοῖς ἐπέεσσι τάχ' ἂν καὶ πέτρον ὀρίναις·
 175 Τίς σε πολυπλάνεον ἐπέων ἐδίδαξε κελεύθους;
 οἷ μοι! τίς σ' ἐκόμισσεν ἐμὴν ἐς πατρίδα γαῖαν;
 Ταῦτα δὲ πάντα μάτην ἐφθέγγζαο· πῶς γὰρ ἀλήτης
 ξείνος ἐὼν καὶ ἄπιστος, ἐμῇ φιλότῃ μιγείης;
 Ἀμφαδὼν οὐ δυνάμεσθα γάμοις ὅσοις πελάσσαι·
 180 οὐ γὰρ ἐμοῖς τοκέεσσιν ἐπεύαδεν· ἦν δ' ἐθελήσης
 ὡς ξείνος πολυφύοις ἐμὴν ἐς πατρίδα μίμνειν,
 οὐ δύνασαι σκοπέεσσαν ὑποκλέπτειν Ἀφροδίτην.
 Γλῶσσα γὰρ ἀνθρώπων φιλοκέρτομος· ἐν δὲ σιωπῇ
 ἔργον ὅπερ τελέει τις, ἐνὶ τριόδοισιν ἀκούει.
 185 Εἰπέ δὲ, μὴ κρύψῃς, τὸν οὖνομα καὶ σέο πάτρην.
 Οὐ γὰρ ἐμόν σε λέληθεν, ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν Ἡρώ.
 Πύργος δ' ἀμφιβόητος ἐμὸς δόμος οὐρανομήκης,
 ὃ ἐνὶ ναιετάουσα σὺν ἀμφιπόλῳ τινὶ μούνῃ
 Σησιτιάδος πρὸ πόλης ὑπὲρ βαθυκύμονας ὄχλας
 190 γείτονα πόντον ἔχω στυγεραῖς βουλῇσι τοκῶν.
 Οὐδὲ μοι ἐγγὺς ἔασιν ὁμήλικες, οὐδὲ χορεῖται
 ἡϊθέων παρέασιν· αἰεὶ δ' ἀνὰ νύκτα καὶ Ἡῶ
 ἐξ ἁλὸς ἡνεμόεντος ἐπιβρέμει οὐασιν ἡχή.
 ὦς φαιμένη ῥοδέην ὑπὸ φάρεϊ κλέπτε παρείην,
 195 ἔμπαλιν αἰδομένη, σφετέρους δ' ἐπεμέμφετο μύθοις.
 Λεάνδρος δὲ πόθου βεβολημένος ὅξεί κέντρῳ
 φράζετο, πῶς κεν ἔρωτος ἀεθλεύσειεν ἀγῶνα.
 Ἄνδρα γὰρ αἰολόμητις Ἔρως βελέεσσι δαμάσσας
 καὶ πάλιν ἀνέρος ἔλκος ἀκέσσεται· οἷσι δ' ἀνάσσει,
 200 αὐτὸς δὲ πανδομάτῳ βουληγῆρος ἐστὶ βροτοῖσιν.
 Αὐτὸς καὶ ποθέοντι τότε χραίσμησε Λεάνδρῳ.
 Ὅψι δ' ἀλαστήσας πολυμήχανον ἔννεπε μῦθον·
 Παρθένη, σὸν δι' ἔρωτα καὶ ἄγχιον οἶδμα περήσω,
 εἰ πυρὶ παφλάζοιτο καὶ ἄπλοον ἔσσεται ὕδωρ.
 205 Οὐ τρομέω βαρὺ χεῦμα τέην μετανέμενος εὐνήν,
 οὐ βρόμον ἡγχέντα περιπτώσσοιμι θαλάσσης.
 Ἀλλ' αἰεὶ κατὰ νύκτα φορεύμενος ὑγρὸς ἀκοίτης

quæ olim Milanionis amantis fugit cubile,
 virginitatem curans; irata autem Venere,
 quem prius non amavit, eum in corde posuit toto.
 Persuadere et tu, cara, ne Veneri iram excites.

Sic fatus persuadendo-flexit recusantis mentem puellæ,
 animum amorem-parientibus seducens (in) verbis
 Virgo autem tacita in terram defixit oculos,
 pudore rubefactam abscondens genam,
 et terræ radebat summum subter vestigia, pudibunda autem
 sæpe circa humeros suam contraxit vestem.
 Persuasionis enim hæc omnia prænuntia; virginis autem
 persuasæ ad lectum promissio est silentium.
 Jam et suavamarum suscepit stimulum amorum,
 urebatur autem cor dulci igne virgo Hero,
 pulcritudineque gratiosi stupescebat Leandri
 Quando igitur in terram habebat inclinatos oculos
 tum et Leander amore-furentibus oculis
 non defatigabatur spectando teneræ-cutis cervicem puellæ.
 Tandem autem Leandro suavem emisit vocem Hero
 verecundiæ madidum ruborem stillans a-facie:

Hospes, tuis verbis fortasse et lapidem moveas.
 Quis te fallentium verborum docuit vias?
 hei mihi! quis te duxit meam in patriam terram?
 Hæc vero omnia frustra locutus-es: quomodo enim, vagus
 hospes existens et incertus, meo amori miscearis?
 Palam non possumus nuptiis legitimis jungi;
 non enim meis parentibus id placuit; si autem voles
 ut hospes vagabundus mea in patria manere,
 non potes oblectam celare Venerem.
 Lingua enim hominum amans-conviciorum; in silentio
 autem] opus quod perficit aliquis, in triviis audit.
 Dic vero, ne celes, tuum nomen et tuam patriam.
 Non enim meum te latet: mihi veronomen inclytum Hero.
 Turris autem circumsona mea domus ad-cælum-tendens,
 in qua habitans cum ancilla quadam sola
 Sestiensem ante urbem super profundas-ondas-habentia
 littora] vicinum pontum habeo odiosis consiliis parentum.
 Neque me prope sunt æquales, neque choreæ
 juvenum adsunt; sed semper noctu et interdiu
 ex mari ventoso insonat auribus sonitus.

Sic fata roseam sub veste celabat genam
 rursus pudefacta, suaque increpabat verba.

Leander autem cupidinis percussus acuto stimulo
 cogitabat, quomodo amoris certaret certamen.
 Virum enim variis-consiliis Amor sagittis domans
 etiam rursus viri vulnere medetur; quibus vero dominatur,
 ipse omnium-domitor consiliarius est mortalibus.
 Ipse etiam ardenti tunc auxiliatus-est Leandro.
 Tandem igitur ingemens solers dixit verbum:

Virgo, tuum propter amorem etiam asperam undam
 transibo,] etsi igni ferveat et innavigabilis fuerit aqua.
 Non tremo gravem undam tuum adiens cubile,
 non fremitum sonantem exhorresco maris.
 Sed semper per noctem vectus madidus maritus

νήξομαι Ἑλλήσποντον ἀγάρρῳον· οὐχ ἔκαθεν γὰρ
ἀντία σείο πολλὸς ἔχω ποτλίεθρον Ἀβύδου.

210 Μοῦνον ἐμοί τινα λύχνον ἀπ' ἡλιβάτου σέο πύργου
ἐκ περάτης ἀνάφαινε κατὰ κνέφας, ὅρρα νοήσας
ἔσσομαι ὀλκάς Ἑρωτος ἔχων σθένος ἀστέρα λύχνον.
Καί μιν ὀπιπτεύων δύντ' ὄψομαι οὔτε Βοώτην,
οὐ θρασὺν Ὠρίωνα καὶ ἄδροχον ὀλκὸν Ἀμάξης·
215 πατρίδος ἀντιπόροιο ποτὶ γλυκὺν ὄρμον ἰκοίμην.
Ἄλλα, φίλη, πεφύλαξο βαρυπνεύοντας ἀήτας,
μὴ μιν ἀποσβέσσωσι, καὶ αὐτίκα θυμὸν ὀλέσσω,
λύχνον, ἐμοῦ βιότοιο φασεφόρον ἡγεμονῆα.
Εἰ ἔτεον δ' ἐθέλεις ἐμὸν οὐνομα καὶ σὺ δαΐνηαι,
220 οὐνομά μοι Λεάνδρος, εὖστεφάνου πόσις Ἡρώς.

Ὡς οἱ μὲν κρυφίοισι γάμοις συνέθεντο μιγῆναι,
καὶ νυχτὴν φιλότητα καὶ ἀγγελίην ὑμεναίων
λύχνου μαρτυρίῃσιν ἐπιστάσαντο φυλάττειν,
ἡ μὲν φῶς τανύειν, ὁ δὲ κύματα μακρὰ περῆσαι.

225 Παννυχίδας δ' ἀνύσαντες ἀκοιμήτων ὑμεναίων
ἀλλήλων ἀέκοντες ἐνοσφίσθησαν ἀνάγκη,
ἡ μὲν ἔδον ποτὶ πύργον, ὁ δ' ὄρρα νύκτα
μῆτι παραπλάζοιτο, λαθὼν σημήϊα πύργου,
πλῶε βαθυκρήπιδος ἐπ' εὐρέα ὄρμον Ἀβύδου.

230 Παννυχίδων δ' ὁάρων κρυφίους ποθέοντες τέθλους
πολλάκις ἡρήσαντο μολεῖν θαλαμηπόλον ὄρρην.

Ἦδη κυανόπεπλος ἀνέδραμε Νυκτὸς ὁμίχλη
ἀνδράσιν ὕπνον ἄγουσα, καὶ οὐ ποθέοντι Λεάνδρῳ
ἐλλὰ πολυφλοίσβοιο παρ' ἡϊόνεσσι θαλάσσης

235 ἀγγελίην ἀνέμιμνε φαινομένην ὑμεναίων
μαρτυρίην λύχνοιο πολυκλαύστοιο δοκεύων,
εὐνῆς τε κρυφίης τηλεσχόπον ἀγγελιώτην.

Ὡς δ' ἴδε κυανῆς λιποφειγνέα νυκτὸς ὁμίχλην
Ἡρῶ, λύχνον ἔφαινε· ἀναπτομένοιο δὲ λύχνου,

240 θυμὸν Ἑρῶς ἐφλέξεν ἐπειγομένοιο Λεάνδρου·
λύχῳ καιομένῳ συνεκαίετο· πᾶρ δὲ θαλάσση
μεινομένων βοθίων πολυηχέα βόμβον ἀκούων
ἔτρεμε μὲν τοπρῶτον, ἔπειτα δὲ θάρσος αἰέρας
τοίοισι προσέλεκτο παρηγορέων φρένα μύθοις[σης]

245 Δεινὸς Ἑρῶς, καὶ πόντος ἀμελιχός· ἀλλὰ θαλάσ-
ἐστὶν ὕδωρ, τὸ δ' Ἑρωτος ἐμὲ φλέγει ἐνδόμυχον πῦρ.
Λάξεο πῦρ, κραδίη, μὴ δεῖδιθι νήχυτον ὕδωρ.
Δεῦρό μοι εἰς φιλότητα· τί δὴ βοθίων ἀλεγίζεις;
ἀγνώσσεις, ὅτι Κύπρις ἀπόσπορός ἐστι θαλάσσης

250 καὶ κρατέει πόντοιο καὶ ἡμετέρων ὀδυνάων;

Ὡς εἰπὼν μελέων ἐρατῶν ἀπεδύσατο πέπλον
ἀμφοτέρας παλάμῃσιν, ἐῷ δ' ἐσφιγξε καρήνῳ,
ἡϊόνος δ' ἐξῴρτο, δέμας δ' ἐρρίψε θαλάσση.

Λαμπομένου δ' ἐσπευδεν αἰεὶ κατεναντία λύχνου,
255 αὐτὸς ἐὼν ἐρέτης, αὐτόστολος, αὐτόματος νῆυς.

Ἡρῶ δ', ἡλιβάτοιο φασεφόρος ὑψόθι πύργου,
λευγαλέης αὐρῇσιν ὅθεν πνεύσειεν ἀήτης,
φάρεϊ πολλάκι λύχνον ἐπέσκεπεν, εἰσόκε Σηστοῦ
πολλὰ καμῶν Λεάνδρος ἔβη ποτὶ ναύλοχον ἀκτῆν.

260 Καί μιν ἔδον ποτὶ πύργον ἀνήγαγεν· ἐκ δὲ θυράων
νυμφίον ἀσθμαίνοντα περιπτύξασα σιωπῇ,

natabo per-Hellespontum valde-fluentem : non longe enim
e-regione tuæ urbis habeo oppidum Abydi.

Tantum mihi quendam lychnum ab excelsa tua turri
e regione ostende per tenebras, ut illum intuens
sim navis Amoris habens tuum stellam lychnum.

Et ipsum observans occidentem spectabo neque Booten,
non asperum Orionem et non-immadescensem tractum
Plaustris:] patriæ oppositæ ad dulcem portum veniam.
Sed, cara, cave graviter-flantes ventos,
ne ipsum exstinguant, et statim animam perdam,
lychnum, meæ vitæ luciferum ducem.

Si vere autem vis meum nomen et tu scire,
nomen mihi Leander, pulcre-coronatæ conjux Herus.

Sic hi quidem clandestinis nuptiis constituebant misceri,
et nocturnum amorem et nuntium nuptiarum
lychni testimoniis pacti-sunt servare
illa quidem lucernam extendere, hic autem undas latas
transire.] Pervigilia autem exsecuti insomnium nuptiarum
a-se inviti separati-sunt necessitate,
ea quidem suam ad turrin, hic autem, tenebrosam per
noctem] ne-quid erraret, capiens signa turris
natabat profunde-fundatæ ad magnum populum Abydi.

Nocturnarum vero consuetudinum clandestina desideran-
tes certamina] sæpe optarunt, ut-venirent thalamum-ornan-
tes tenebræ.] Jam atrata surrexit Noctis caligo
viris somnum afferens, at non ardenti Leandro;
sed is multifremi apud littora maris
nuntium opperiebatur lucentem nuptiarum,
signum lychni lugubris observans
lectique clandestini procul-speculantem nuntium.

Ut vero vidit nigræ luminis-expertem noctis caliginem
Hero, lychnum ostendit : accenso vero lychno
animum Amor ussit festinantis Leandri ;
lychno ardente una-ardebat : ad mare autem
insanarum undarum multisonum fremitum audiens
tremebat quidem primo, postea vero audaciam attollens
talibus adloquebatur exhortans mentem verbis :

Gravis Amor et mare implacabile : sed maris
est aqua, Amoris vero me urit intestinus ignis.
Assume ignem, cor, ne time effusam aquam.
Ades mihi ad amorem ; cur fluctus curas ?
ignorasne, quod Cypria nata sit e-mari,
et dominetur ponto et nostris doloribus ?

Sic fatus membris amabilibus exuit vestem
ambabus manibus suoque adstrinxit capiti,
littoreque exsiluit corpusque dejecit in-mare.
Splendentem vero festinabat semper adversus lychnum
ipse (existens) remex, ipse-classis, ipse-sibi navis.

Hero autem alta lucifera in turri,
perniciosis auris undecunque spirabat ventus,
veste sæpe lychnum tegebat, donec Sesti
multum fatigatus Leander venit ad portuosum littus.
Et ipsum suam ad turrin deduxit ; ante fores vero
sponsus anhelantem complexa silentio,

ἀρροκόμους βραθάμιγγας ἔτι στάζοντα θαλάσσης,
 ἤγαγε νυμφοκόμοιο μυχρὸς ἐπὶ παρθενεῶνος,
 καὶ χροὰ πάντα κάθηρε, δέμας δ' ἔχρειεν ἐλαίῳ
 265 εὐόδῳ, ῥοδέῳ, καὶ ἀλίπνοον ἔσβεσεν ὀδμήν.
 Εἰσέτι δ' ἀσθμαίνοντα βαθυστρῶτοις ἐνὶ λέκτροις
 νυμφίον ἀμφιχυθεῖσα φιλήνορας ἴαχε μύθους·
 Νυμφίε, πολλὰ μόγησας, ἂ μὴ πάθε νυμφίος ἄλλος,
 νυμφίε, πολλὰ μόγησας· ἄλλος νύ τοι ἄλμυρὸν ὕδωρ
 270 ὀδμή τ' ἰχθυόεσσα βαρυγδούποιο θαλάσσης·
 θεῦρο, τεοὺς ἰδρῶτας ἐμοῖς παρακάθ' ἑο κολποῖς.
 Ὡς ἡ μὲν τὰδ' ἔειπεν· ὁ δ' αὐτίκα λύσατο μίτρην,
 καὶ ὁσμῶν ἐπέβησαν ἀριστονόου Κυθερείης.
 Ἦν γάμος, ἀλλ' ἀχόρευτος· ἦν λέχος, ἀλλ' ἄτερ ὕ-
 275 οῦ Ζυγίνην Ἥρην τις ἐπευζήμησεν αἰδοῦς· [μυων·
 οὐ δαΐδων ἥστραπτε σέλας θαλαμηπόλον εὐνήν·
 οὐδὲ πολυσκάρθμω τις ἐπεσκίρτησε χορείῃ,
 οὐχ ὑμέναιον αἶσε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ·
 ἀλλὰ λέχος στορέσασα τελεσσιγάμοισιν ἐν ὥραις
 280 Σιγῇ παστὸν ἔτῃξεν, ἐνυμφοκόμησε δ' Ὀμίλῃ,
 καὶ γάμος ἦν ἀπάνευθεν αἰδομένων ὑμεναίων.
 Νῦξ μὲν ἦν κείνοισι γαμοστόλος, οὐδέ ποτ' Ἦώς
 νυμφίον εἶδε Λεάνδρον ἀριγνώτοις ἐνὶ λέκτροις·
 νήγετο δ' ἀντιπόροιο πάλιν ποτὶ δῆμον Ἀβύδου
 285 ἐννυχίων ἀχόρητος ἔτι πνεύων ὑμεναίων.
 (285) Ἥρῳ δ' ἔλκεσιπέπλος, εἰς λήθουσα τοκῆς,
 παρθένος ἡματὴν, νυχτὴν γυνή. Ἀμρότεροι δὲ
 πολλάκις ἤρῃσαντο κατελθέμεν ἐς δύσιν Ἥω.
 Ὡς οἱ μὲν φιλότῃτος ὑποκλέπτοντες ἀνάγκη
 290 κρυπταδὴν τέρποντο μετ' ἀλλήλων Κυθερείῃ.
 (290) Ἀλλ' ὀλίγον ζώεσκον ἐπὶ χρόνον, οὐδ' ἐπὶ δῆρ' ὄν
 ἀλλήλων ἀπόναντο πολυπλάγκτων ὑμεναίων·
 ἀλλ' ὅτε παχύνεντος ἐπήλυθε χεῖματος ὥρη
 φρικαλέας δονέουσα πολυστροφάμιγγας ἀέλλας,
 295 βένθεα δ' ἀστήρικτα θεμειλιά ἢ ὑγρὰ θαλάσσης
 (295) χεῖμερῖοι πνεύοντες αἶε στυφελίζον αἴθαι,
 λαλαπὶ μαστίζοντες δλ' ἅλα· τυπτομένης δὲ
 ἤδη νῆα μέλαιναν ἀνέλκυσε διχθᾶδι χέρσῳ
 χειμερὶν καὶ ἄπιστον ἄλυσκάζων ἅλα ναύτης.
 300 Ἀλλ' οὐ χειμερὶς σε φόβος κατέρυκε θαλάσσης,
 (300) καρτερὸν ἔθηκε Λεάνδρε· διακτορὶν δὲ σε πύργου,
 ἡθᾶδα σημαίνουσα φρεσφορίην ὑμεναίων,
 μαινομένης ὠτρυνεν ἀπειδήσαντα θαλάσσης,
 νηλεὲς καὶ ἄπιστος. ὦφελλε δὲ δύσμορος Ἥρῳ
 305 χεῖματος ἱσταμένοιο μῖνειν ἀπάνευθε Λεάνδρου
 (305) μηκέτ' ἀναπτομένη μινυῶριον ἀστέρα λέκτρων.
 Ἀλλὰ πόθος καὶ μοῖρα βιήσατο θελγομένη δὲ
 Μοιρῶν ἀνέφαινε, καὶ οὐκέτι δαλὸν Ἑρώτων.
 Νῦξ ἦν, εὔτε μάλιστα βαρυπνεύοντες αἴθαι,
 310 χειμερῖαις πνοῇσιν ἀκοντίζοντες αἴθαι,
 (310) ἀθρόον ἐμπίπτουσιν ἐπὶ ρηγμῖνι θαλάσσης.
 Δὴ τότε καὶ Λεάνδρος ἐθήμονος ἐλπίδι νύμφης
 δυσκελάδων περὶ ῥητο θαλασσαιῶν ἐπὶ νώτων.
 Ἦδη κύματι κύμα κυλίνδετο, σύγχυτο δ' ὕδωρ·
 315 αἰθέρι μίσγετο πόντος· ἀνέγρετο πάντοθεν ἤχη

spumeas-ex-capillis guttas adhuc stillantem maris,
 duxit sponsam-ornantis ad penetralia virginalis-cubiculi,
 et cutem totam abstersit, corpusque unxit oleo
 bene-olenti, roseo, et mare-spirantem exstinxit odorem.
 Adhuc autem anhelantem alte-stratis in lectis
 sponsum circumfusa blanda clamabat verba :

Sponse, multa tulisti, quæ non passus est sponsus alius,
 sponse, multa tulisti: satis nunc tibi salsæ aquæ
 odorisque piscosi graviter-frementis maris :
 agedum, tuos sudores meo deponere in-sinu.

Sic ea quidem hæc locuta est; ille vero statim solvit
 zonam,] et leges inierunt benevolæ Cytherææ.

Erant nuptiæ, sed sine-choreis; erat lectus, sed sine-hy-
 minis;] non jugalem Junonem quisquam invocavit poeta;
 non tædarum illuminabat splendor nuptialem lectum;
 neque peragili quisquam saltavit chorea,
 non hymenæum cantavit pater et veneranda mater;
 sed lectum sternens perficientibus-nuptias in horis
 Silentium thalamum construxit, sponsamque-ornavit Ca-
 ligo,] et nuptiæ erant absque cantatis hymenæis.

Nox quidem erat illis nuptiarum-ornatrix, neque unquam
 Aurora]sponsum vidit Leandrum valde-notis in lectis :
 natabat autem oppositæ rursus ad populum Abydi
 nocturnos insatiatus adhuc spirans hymenæos :
 Hero autem longa-induta-veste, suos latens parentes
 virgo interdum, noctu erat mulier : utrique autem
 sæpe optarunt, ut-descenderet ad occasum dies.

Sic hi quidem amoris abscondentes necessitatem
 occulta delectabantur inter-se Venere.

Sed exiguum vixerunt tempus, nec diu
 invicem fruebantur multivagis nuptiis.
 Sed quando pruinosa venit hiemis hora
 horrendas commovens multarum-vortiginum procellas,
 profunditates instabiles fundamentaque madida maris
 hiemales spirantes semper quassabant venti
 turbine verberantes totum mare : vapulante autem eo
 jam navem nigram subduxit utramque in terram
 hiemale et perfidum vitans mare nauta.

Sed non hiberni te timor coercerat maris,
 magnanime Leander: nuntius vero te turris,
 consuetam monstrans lucem nuptiarum,
 furentis impulit securum maris,
 crudelis et perfidus. Debebat autem infelix Hero
 hieme instante manere sine Leandro
 non-amplius accendens brevis-temporis stellam lecti.
 Sed amor et fatum cogeabat; allecta autem amore
 Parcarum ostendebat, non amplius facem Amorum.

Nox erat, quum maxime spirantes venti,
 hiemalibus flatibus jaculantes venti,
 cunctim irruunt in littus maris.
 Jam tunc etiam Leander consuetæ spe sponsæ
 valde-sonanti ferebatur maris in dorso.
 Jam ab-unda undaolvebatur, accumulabatur vero aqua;
 atheri miscebatur pontus; concitabatur undique fremitus

(315) μαρναμένων ανέμων· Ζεφύρῳ δ' ἀντέπνεεν Εὐρος,
καὶ Νότος ἐς Βορέην μεγάλας ἀπέηκεν ἀπειλάς·
καὶ κτύπος ἦν ἀλίastos ἐρισμαράγοιο θαλάσσης.
Αἰνοπαθὴς δὲ Λεάνδρος ἀκηλήτοις ἐνὶ δίναις
320 πολλάκι μὲν λιτάνευσε θαλασσαῖν Ἀφροδίτην,
(320) πολλάκι δ' αὐτὸν ἀναχτα Ποσειδάωνα θαλάσσης·
Ἀτθίδος οὐ Βορέην ἀμνήμονα κάλλιπε νύμφης·
ἀλλὰ οἱ οὕτις ἄρηγεν, Ἔρως δ' οὐκ ἤρκεσε Μοίρας.
Πάντοθι δ' ἀγρομένοιο δυσαντέϊ κύματος ὁρμῇ
325 τυπτόμενος πεφόρητο, ποδῶν δὲ οἱ ὤκλασεν ὁρμή,
(325) καὶ σθένος ἦν ἀδόνητον ἀκοιμήτων παλαμάων.
Πολλὴ δ' αὐτόματος χύσις ὕδατος ἔρρεε λαιμῷ,
καὶ ποτὸν ἀχρήιστον ἀμαιμακέτου πῖεν ἄλμης·
καὶ δὴ λύχνον ἀπιστον ἀπέσβεσε πικρὸς ἀήτης,
330 καὶ ψυχὴν καὶ ἔρωτα πολυτλήτοιο Λεάνδρου.
(330) Ἡ δ', ἔτι δηθύνοντος, ἐπ' ἀγρύπνοις ὄπωπαῖς
ἵστατο κυμαίνουσα πολυχλαύτοις μερίμναις.
Ἦλυθε δ' Ἡριγένεια, καὶ οὐκ ἶδε νυμφῖον Ἡρώ.
Πάντοθι δ' ὄμμα τίτταινεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
335 εἶπου ἐσαθρήσειεν ἀλώμενον δν παρακοίτην,
(335) λύχνου σβεννυμένοιο. Παρὰ κρηπίδα δὲ πύργου
θρυπτόμενον σπιλάδεσσιν ὅτ' ἔδρακε νεκρὸν ἀκοίτην,
δαίδαλέον ῥήξασα περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
ῥοιζηδὸν προκάρηνος ἀπ' ἡλιβάτου πέσε πύργου.
340 Καὶ δ' Ἡρὼ τέθνηκεν ἐπ' ὀλλυμένῳ παρακοίτῃ,
(340) ἀλλήλων δ' ἀπόναντο καὶ ἐν πυμάτῳ περ ὀλέθρῳ.

pugnantium ventorum : Zephyro enim contra-spirabat
Eurus] et Notus in Boream magnas imminisit minas ;
et fragor erat continuus valde-strepentis maris.
Gravia-passus autem Leander implacabilibus in gurgitibus
sæpe quidem precabatur marinam Venerem ,
sæpe autem ipsum regem Neptunum maris ;
Atthidis non Boream immemorem reliquit nymphæ :
sed ipsi nullus auxiliatus-est, Cupido autem non coercuit
Parcas.] Undique autem accumulati male-obvio fluctus
impetu] percussus ferebatur, pedum autem ei defecit vigor,
et vis fuit immobilis non-quiescentium manuum.
Multa autem spontanea effusio aquæ fluebat in-guttur ,
et potum nequam impetuosi potavit salsi-maris :
et jam lychnum perfidum exstinxit amarus ventus ,
et animam et amorem multum-passi Leandri.
Illa autem, eo adhuc morante , vigilibus oculis
stabat fluctuans luctuosis curis.
Venit autem Aurora , et non vidit sponsum Hero.
Ubique autem oculos dirigebat in lata dorsa maris
sicubi conspiceret errantem suum maritum ,
lychno extincto. Apud fundamentum vero turris
dilaniatum scopulis ut vidit mortuum maritum ,
artificiosam dirumpens circa pectora tunicam
violenter præceps ab excelsa cecidit turri.
At Hero periit super mortuo marito ,
se-invicem vero fructi-sunt etiam in ultima pernicië.

INDEX

NOMINUM ET RERUM.

A.

Ἀσὺδος, ἡ, Asiae urbs ad Hellespontum e regione Sesti, 4, 16; Leandri patria, 21, 26, 28 (Ἀσὺδοι); ejus cives Sestum profecti sunt Veneris festum celebraturi, 50; 209; huc Leander ante lucem revertebatur nocte in Herus concubitu transacta, 229, 283.
Ἀδωνις, ἰδός, ὁ, Adonis, cui Venerique festos dies Sesti agebant, 43.
Ἀθηναίη, ἡ, 135; vid. Ἀθήνη.
Ἀθήνη et Ἀθηναίη, ἡ, Minerva, 135.
Αἰμονίη, ἡ, Haemonia, i. e. Thessalia. Inde homines Sestum confluerunt festo Veneris interfuturi, 46.
Ἀμαξία, ἡς, ἡ, Plaustrum sidus (Septentrio), 214.
Ἀρκαδίη, ἡς, ἡ, Arcadia, Atalantæ patria, 153.
Ἀττάλαντη, ἡς, ἡ, Milanionem maritum, quem antea repudiaverat, dein Venere irata amore complexa est ardentissimo, 153, sqq.
Ἀτθίς, ἰδός, ἡ, adj. fem., Atthis, Attica; ὤμνη, virgo Attica, Orithyia, (e Borea mater Calais ac Zethæ), 321; conf. Βορέης.
Ἀφροδίτη, ἡ, Venus, 6; cujus sacerdos Hero erat, 31, 66, 68; sacrificiis sæpe placata ab Hero, 38; cui festum celebrabatur Sesti, 42 sqq.; 143; Atalantæ irata, 155; 182; e mari orta, 249; ejus auxilium Leander implorat trans Hellespontum procellis agitatum, 319.

B.

Βορέης, ὁ, Boreas ventus, 316; a Leandro Hellespontum procellosum tranante invocatus et de amoribus Orithyiae admonitus, 321.
Βωώτης, ὁ, Bootes stella, 213.

E.

Ἑλλήσποντος, ὁ, Hellespontus, quem se nando trajecturum Leander promittit puellæ amatæ, 208.
Ἑρμῆς, ὁ, Mercurius, Herculem ad Omphalen duxit, 150, 152.
Ἑρως, ὠτος, ὁ, Amor, Hero ac Leandrum sagittis suis vulnerat, 17 sqq.; libamentis ab Hero sæpe placatus, 39, 149, 197; vulneribus, quæ inflixit, ipse medetur auxiliando amantibus, 198 sqq.; 212, 240, 245, 246, 322; cf. Ἑρωτες, Amores, 307.
Ἑσπερος, ὁ, Hesperus stella, 111.
Εὐρος, ὁ, Eurus ventus, 315.

Z.

Ζεὺς, Διὸς, ὁ, Juppiter, 8, 137.
Ζέφυρος, ὁ, Zephyrus ventus, 315.
Ζυγίη, ἡ, Jugalis, epitheton Junonis pronubæ, 275.

H.

Ἡρακλῆς, ἥος, ὁ, Hercules, a Mercurio ductus ad Omphalen, cui serviret, 150.

Ἥρη, ἡς, ἡ, Juno; Ζυγίη (pronuba), quam in hymnæis invocabant, 275.

Ἡριγένεια, ἡς, ἡ, (mane nata), Aurora, 332.

Ἡρώ, οὐς, ἡ, 4, 7; Cupidinis telo percussa, 17 sqq.; Sestias, 20 sq., 24; 29; Veneris sacerdos, in turri maritima habitans, pulcritudine insignis et castitate, 30 sqq.; ejus venustus fuscus describitur 55 sqq., 60, 64; omnium juvenum admirationem movet ac libidinem, 69 sqq., 79, 81, Leandri amorem, 89; Leandrum in templi penetralia secuta, 120, amanti minatur, 122 sqq., mox amorem silentio primum, 158 sqq., 167, tum diserte profitetur, simul exponens de parentibus, de timore, ne amoris mysterium aperiatur, de nomine suo (186) ac domicilio, turri maritima, 174-195; 220; ex pacto cum Leandro inito sub noctem lychnum de alta turri protendit, 239, 256; quomodo exceperit sponsum, 260-271; cum ipso concubuit, 272 sqq., clam parentibus, 286; 304; per noctem hiemalem sponso frustra expectato, ejus cadavere in scopulis ad turris radices mane conspecto, de turri se præcipitat, 331-333-341.
Ἥως, οὐς, ἡ, Aurora, 3, 281; Dies, 110, 192, 287.

I.

Ἰαρδάνιος, adj. Ἰαρδανίη ὤμνη, Iardania puella, Iardani filia, Omphale, ad quam Mercurius Herculem duxit, 151.

K.

Κρονίων, ὠνος, ὁ, Saturni filius, Juppiter, 137.
Κυβέρεια, ἡς, ἡ, Venus, 38, 43, 83, 146, 273, 289; vid. Ἀφροδίτη.
Κύθηρα, τὰ, Cythera insula, unde multi homines Sestum confluerunt festum Veneris celebraturi, 47.
Κυπρίδιος, adj., Veneris; Κυπριδίη ἑορτή, festum Veneris, Sesti celebratum, 42; Κυπρίδιοι ὅμοιοι, consuetudo Veneris, 132.
Κύπρις, ἰδός, ἡ, Venus, 31, 33, 66, 68, 77, 126, 135, 141, 144, 152, 157, 249; vid. Ἀφροδίτη.
Κύπρος, ἡ, Cyprus insula, cujus incolæ Sestum se contulerunt frequentes festum Veneris celebraturi, 46.

Λ.

Λακεδαίμων, ὄνος, ἡ, Lacedæmon s. Sparta urbs, 74; vid. Σπάρτη.
Λεάνδρος et Λείανδρος, ὁ, Leander, 5, 15; Abydenus, 10 sq., 28; Cupidinis sagitta ictus, 17 sqq.; 25, 27; Herus amore ardet, 86 sqq.; 103, 106; prima nocte virginem amatam in templum trahit, 109-122; puellæ minis minime perterritus, 129, amorem ab ipsa flagitat, 135-157; 168, 170, 172, 196, 201; virginis facile victæ se per noctes Hellespontum tranaturum promittit, lychnumque in alta turri accendi jubet indicem viæ, 203-220; quomodo per mare naverit ex pacto, 233-240-259; quomodo exceptus fuerit a sponsa, 260 sqq., no-

clesque cum ipsa transegerit, 272 sqq.; ante lucem Abydum revertitur nando, 283 sqq.; hieme tempestatibus non perterritus, 301; 305; tandem per noctem procellosam viribus deficientibus, diis frustra invocatis, lychno extincto, mortuus in scopulos undis jactus prope turrim Herus, 309-312-319-330.

Λείανδρος, δ, 28, 86, 109, 170, 172, 196, 220, 259, 311; vid. Λείανδρος.

Αἶδανος, δ, Syriae mons, cujus accolæ Sestum se contulerunt Veneris festo interfuturi, 48.

M.

Μειλανίων, ωνος, δ, Milanio, Atalantæ maritus primum repudiatus, deinde magnopere amatus, 154.

Μοῖραι, αἶ, Parcæ, 307, 322.

N.

Νότος, δ, Notus ventus, 316.

Νύξ, κτος, ἡ, Nox dea, 232, 281.

O.

Ὀλυμπος, δ, Olympus, deorum sedes, 80.

Ὀρίων, ἡ, Caligo, Nox, 280.

Π.

Προσειδάων, ωνος, δ, Neptunus; ad quem Leander tranans Hellespontum tempestatibus agitatum preces mittit, 320.

Σ.

Σηστιάς, ἄδος, ἡ, adj. fem., Sestias, Sesta, Ἡρώ, 24; πόλις, i. e. Sestus, 189.

Σηστός, ἡ, urbs Thracia, Hellesponto adjacens e regione Abydi, 4, 16; Herus patria 21; ubi dies festi Veneris et Adonidis agebantur, 43; huc Leander appellebat tranato Hellesponto, 258.

Σίγη, ἡ, Silentium, quasi numen est 280.

Σπάρτη, ἡ, Sparta, urbs Laconicæ, puellis pulcerrimis clara, 74.

Φ.

Φρυγίη, ἡ, Phrygiæ incolæ frequentes Sestum profecti sunt ad celebrandum Veneris festum, 50.

Χ.

Χάριτες, αἶ, Gratiae, 63, 64, 65, 77.

Ω.

Ὠρίων, ωνος, δ, Orion stella, 214.